

KANSANKODIN
KUOLINVUOTEELLA

**RUOTSALAINEN HYVINVOINTIVALTIO
JA MAAHANMUUTTO**

SIMON ELO

SUOMEN PERUSTA

SISÄLLYSLUETTELO

Esipuhe.....	4
1. Ruotsalainen kansankoti	7
2. Maahanmuuton suurvalta	11
3. Mitä maahanmuutto maksaa?	25
4. Pohjolan monikulttuurisin yhteiskunta	43
5. Maahanmuutto ja rikollisuus.....	57
6. Maahanmuuttokriittisyys ja poliittinen korrektius	67
7. Kansankodin kuolinvuoteella	71
Lähteet	76

ESIPUHE

Jos järkevän keskustelun käyminen maahanmuutosta on Suomessa vaikeaa, on se Ruotsissa täysin mahdollonta.

Syksyn 2014 valtiopäivävaaleissa maahanmuuttokriittiset ruotsidemokraatit saivat vaalivoiton ja nousivat 13 prosentin kannatuksellaan vaa'an kielen asemaan vasemmisto- ja oikeistoblokkien väliin. Ruotsi ajautui hallituskriisiin, kun oikeisto-oppositio sai kaadettua ruotsidemokraattien tuella vasemmistohallituksen budjettiesityksen.

Uusi poliittinen asetelma ei kuitenkaan johtanut siihen, että oikeisto- tai vasemmistoblokki olisi ryhtynyt yhteistyöhön ruotsidemokraattien kanssa ja nämä olisivat saaneet äänensä kuuluviin maahanmuuttoasioissa. Päinvastoin, oikeisto ja vasemmisto solmivat keskenään sopimuksen vallanjaosta, jolla ruotsidemokraatit pyritään jatkossakin pitämään poissa päätöksenteosta.

Maahanmuutto on ruotsalaisen yhteiskunnan vaiettu kipupiste, johon liittyviä ongelmia ei yhteiskunnallisessa keskustelussa haluta myöntää. Tässä Suomen Perusta -ajatuspajan raportissa maahanmuuttoasioita aktiivisesti seurannut valtiotieteen kandidaatti Simon Elo tarkastelee ruotsalaisen kansankodin perustaa murentavaa avointa maahanmuuttopolitiikkaa ja sen yhteiskunnallisia seurauksia.

Ruotsi ottaa eurooppalaisista valtioista vastaan eniten turvapaikanhakijoita suhteessa väkilukuunsa. Tällä on merkittävät vaikutukset ruotsalaiselle yhteiskunnalle niin maahanmuuttajien integraation ongelmina, rikollisuuden lisääntymisenä kuin julkisten menojen kasvuna. Ruotsin suurkaupunkien maahanmuuttajalähiöt ovat järkyttävä esimerkki maahanmuuttopolitiikan epäonnistumisesta.

Suomi on maahanmuuton suhteen siinä tilanteessa, missä Ruotsi oli parikymmentä vuotta sitten. Tässä raportissa kuvataan ongelmia, mihin liberaali maahanmuuttopolitiikka voi pahimmillaan johtaa.

Haluammeko seurata Ruotsin tietä vai ottaa kriittisemmän asenteen maahanmuuttoa kohtaan?

Helsingissä 25.2.2015

Simo Grönroos
toiminnanjohtaja
Suomen Perusta -ajatuspaja

RUOTSALAINEN KANSANKOTI

”Kodin perusta on yhteisöllisyys ja myötätunto. Hyvä koti ei tunne muutamia etuoikeutettuja tai syrjittyjä, ei lellikkejä eikä lapsipuolia. Siellä kukaan ei katso toista alaspäin. Siellä kukaan ei yritä hankkia itselleen etuja toisten kustannuksella, vahva ei lannista eikä ryöstä heikkoa.”

Näin määritteli ruotsalaisen kansankodin isäksi kutsuttu, pitkäaikainen pääministeri ja sosialidemokraattisen puolueen puheenjohtaja **Per Albin Hansson** (1885–1946) yhteiskunnalliset tavoitteensa 1920-luvulla. Toinen maailmansota muutti Euroopan kartan ja vaikutti ratkaisevasti yhteiskuntien kehitykseen. Ruotsilla oli valtava etulyöntiasema. Koko Eurooppa oli raunioina, mutta Ruotsin teollisuus ja väestö eivät olleet kokeneet menetyksiä. Ruotsin ei täytynyt luovuttaa hehtaariakaan maata tai maksaa sotakorvauksia.

Sosialidemokraatit istuivat hallituksessa vuodesta 1932 vuoden 1976

valtiopäivävaaleihin asti, paitsi lyhyen ajan kesällä 1936. Vuonna 1982 sosialidemokraatit sai hallitusvaltansa takaisin ja säilytti sen valtiopäivävaaleihin 2006 asti, paitsi vuosina 1991–94, kun maata johti porvarillinen koalitiollahitus. Euroopan sodan jälkeinen politiikka keskittyi perinteisen oikeiston ja työväenliikkeen kädenvääntöön hyvinvointivaltion määritelmästä ja laajuudesta. Ruotsin sosialidemokraattisella puolueella oli tunnuslauseena, että työläisten tulee tehdä velvollisuutensa, mutta myös vaatia oikeuksiaan. Ja oikeuksia ruotsalaiset saivat. Maailmalla Ruotsi tunnetaan erityisesti hyvinvointiyhteiskuntamallista, jota ruotsalaiset ovat kutsuneet kotoisesti ”kansankodiksi” (folkhemmet), joka liitetään Ruotsiin yhtä tiukasti kuin Ikea, hapansilakka ja snapsilaulut.

Maahanmuuttokysymys piirtää tällä vuosisadalla Euroopan poliittisen kartan uusiksi. Vasemmisto on jakautunut älymystöön ja liberaaleihin, jotka kannattavat monikulttuurisuutta, ja toisaalta työväestöön, vasemmistopopulisteihin ja konservatiivisiin ammattiyhdistysaktiiveihin jotka eivät kannata. Oikeisto on jakautunut elinkeinoelämän etupiiriin ja kaupunkiliberaaleihin, jotka kannattavat monikulttuurisuutta ja toisaalta konservatiiveihin, maaseudun ja kaupunkilähiöiden asukkaisiin, oikeistopopulisteihin ja kansallismielisiin, jotka eivät kannata.

Oikeiston hajaannus näkyi Ruotsin viime valtiopäivävaalien tuloksessa. Pääministerinä toimineen **Fredrik Reinfeldtin** maltillinen kokoomus menetti kolmasosan äänestäjistään maahanmuuttokriittiselle ruotsidemokraateille, joka sai lopulta 13 prosenttia äänistä. Ruotsin nykyinen hallitus koostuu punavihreästä liittoumasta, jossa ovat sosialidemokraatit, ympäristöpuolue vihreät ja vasemmistopuolue. Sosialidemokraattien puheenjohtaja **Stefan Löfvén** on Ruotsin pääministeri.

Suomessa julkinen keskustelu ruotsalaisen yhteiskunnan tilasta oli erittäin vähäistä ruotsidemokraattien nousuun asti. Ruotsissa syntyi hallituskriisi, kun punavihreän vähemmistöhallituksen budjetti kaatui joulukuun alussa. Ruotsidemokraatit äänesti vakiintuneiden käytäntöjen

vastaisesti budjettiäänestyksessä, mikä johti siihen, että porvarioppositiion budjetti hyväksyttiin.

Lopulta solmittiin blokkirajat ylittävä ”joulukuun sopimus”, jonka ulkopuolelle jäivät vain ruotsidemokraatit ja vasemmistopuolue. Oikeistoallianssi hyväksyy sopimuksen mukaan vasemmistolaisen hallituksen budjettiesitykset vuoteen 2022 asti, ja vasemmistoallianssi sitoutuu tekemään samoin, jos oikeisto voittaa vuoden 2018 valtiopäivävaalit. Tarkoitus on hallita kahdeksan vuotta Ruotsia ilman, että ruotsidemokraatit voivat vaikuttaa lainsäädäntöön. Virallinen Ruotsi on tiensä valinnut.

Ruotsi tuo useille suomalaisille mieleen hyvinvoivan ja vauraan Pohjoismaan, mutta onko se koko totuus? On aika tarkastella syvällisemmin ruotsalaisen yhteiskunnan kuuminta aihetta, maahanmuuttoa. Tässä raportissa tarkastellaan Ruotsin maahanmuuton kokonaismäärää, sen aiheuttamia taloudellisia vaikutuksia, monikulttuurisuutta ja maahanmuuttajien sopeutumisen onnistumista. Tämä raportti on matka maailman liberaaleimpaan maahanmuuttopolitiikkaan, jonka todistettavien tuloksien toivon herättävän keskustelua siitä, millaista maahanmuuttopolitiikkaa Suomen on syytä harjoittaa.

2

MAAHANMUUTON SUURVALTA

Maahanmuutto Ruotsiin oli keskiajan ja toisen maailmansodan välillä melko vaatimatonta. Saksalaiset kauppiaat ja käsityöläiset muodostivat ensimmäisen merkittävän maahanmuuttajaryhmän Ruotsin kaupungeissa vasta 1400-luvulla (Lundh & Ohlsson 1999). Toisen maailmansodan aikana Ruotsiin tuli Suomesta noin 70 000 sotilasta, joista noin 15 000 jäi Ruotsiin pysyvästi. Suurin osa Tanskan 7000 juutalaisesta evakuoitiin Ruotsiin (Lidegaard 2003).

Vuosien 1940 ja 1970 välisenä aikana maahanmuutto oli pääasiassa työperäistä ja merkittävä osa silloisista maahanmuuttajista oli suomalaisia. Vuonna 1940 vain prosentti Ruotsin asukkaista oli ulkomaalais- taustaisia. 1970-luvulla nousiin noin seitsemään prosenttiin ja vuonna 1995, Suomen liittyessä Euroopan unionin jäseneksi, kymmenen prosenttia ruotsalaisista oli ulkomaalaistaustaisia. Växjön Linné-yliopiston kansantaloustieteen professori **Jan Ekberg** katsoo muutoksen alkaneen vuodesta 1975, jonka jälkeen yhä suurempi osa maahanmuuttajista oli pakolaisia tai turvapaikanhakijoita (Ekberg 1999).

Ruotsi alkoi rajoittaa työperäistä maahanmuuttoa ammattiyhdistysliikkeen painostamana 1970-luvulla öljykriisin tyrehdytettyä talouskasvun, mutta myönsi yhä poliittisia turvapaikkoja. Ruotsiin tuli 1960-luvulla kommunismia pakenevia Puolan juutalaisia ja sotilasjunttaa pakenevia kreikkalaisia, 1970-luvulla allendelaisia chileläisiä, 1980-luvulla kurdinationalisteja ja 1990-luvulla somaleja sekä bosnialaisia.

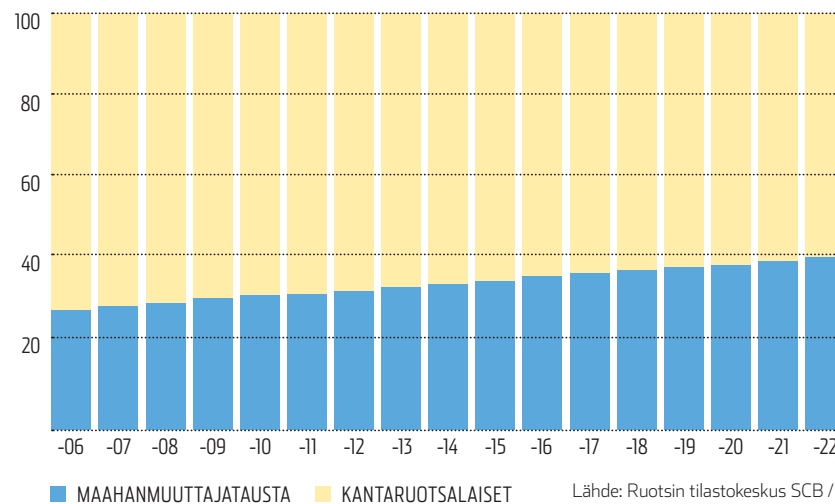
RUOTSIN 25 SUURINTA ULKOMALAISTAUSTAISTA VÄESTÖRYHMÄÄ 2013:

	Miehet	Naiset	Kaikki
Suomi	64 443	96 686	161 129
Irak	69 426	59 520	128 946
Puola	34 200	43 975	78 175
Entinen Jugoslavia	34 570	33 984	68 554
Iran	35 198	32 013	67 211
Bosnia ja Hertsegovina	28 031	28 773	56 804
Somalia	27 107	27 114	54 221
Saksa	23 014	25 973	48 987
Turkki	25 193	20 483	45 676
Tanska	22 957	20 241	43 198
Norja	18 836	23 687	42 523
Syyria	22 841	18 907	41 748
Thaimaa	8 026	28 948	36 974
Chile	14 295	14 046	28 341
Kiina (poislukien Hong Kong)	11 114	16 809	27 923
Libanon	14 012	11 200	25 212
Afganistan	15 224	9 920	25 144
Iso-Britannia	15 452	7 889	23 341
Romania	11 247	12 052	23 299
Intia	10 413	10 169	20 582
Yhdysvallat	9 991	9 019	19 010
Venäjä	6 128	12 096	18 224
Eritrea	8 091	8 501	16 592
Vietnam	7 392	8 705	16 097
Unkari	7 917	8 036	15 953
Muut maat	196 381	203 248	399 629
Maahanmuuttajia yhteensä	748 366	785 127	1 533 493

Lähde: Ruotsin tilastokeskus SCB

Maahanmuuttajien ja heidän jälkeläistensä määrää ei voida virallisesti tarkastella etnisen taustan mukaan, koska Ruotsin tilastokeskus ei tilastoi asukkaita etnisyyden perusteella. Tätä ei kuitenkaan pidä sekoittaa kansallisuuteen, jonka perusteella Ruotsin tilastokeskus tekee tilastoja. Suomessa syntyneitä on yli 160 000 henkeä ja he muodostavat yhä Ruotsin suurimman ulkomaalaistaustaisen väestöryhmän. Toiseksi suurimman ulkomaalaistaustaisen ryhmän muodostavat irakilaiset ja kolmanneksi suurimman puolalaiset. (Ruotsin tilastokeskus 2013a.)

ULKOMAALAISTAUSTAISTEN/KANTARUOTSALAISTEN OSUUS (%) IKÄRYHMÄSSÄ 0-44-VUOTTA 2006-2013 JA ENNUSTE:

Lähde: Ruotsin tilastokeskus SCB / Affes Statistik 2014a

Vuonna 2013 Ruotsiin muutti 115 845 ihmistä. Kun Ruotsista muutti pois 50 715 ihmistä, niin nettomaahanmuutto oli 65 130 ihmistä. Ruotsiin muutti vuonna 2013 enemmän ihmisiä kuin Yhdysvaltoihin suurten siirtolaisvuosien 1880 ja 1890 välisenä aikana. Nettomaahanmuutto on vuodessa 0,68 prosenttia suhteessa väestöön, kun Yhdysvalloissa nettomaahanmuutto oli vuodessa 0,67 prosenttia suhteessa väestöön. Nettomaahanmuutto suhteessa väestöön on nyt kolme tai neljä kertaa suurempaa kuin Ruotsin sodanjälkeisenä aikana, jolloin keskiarvo oli 0,2 prosenttia vuodessa. (Sanandaji 2014a.)

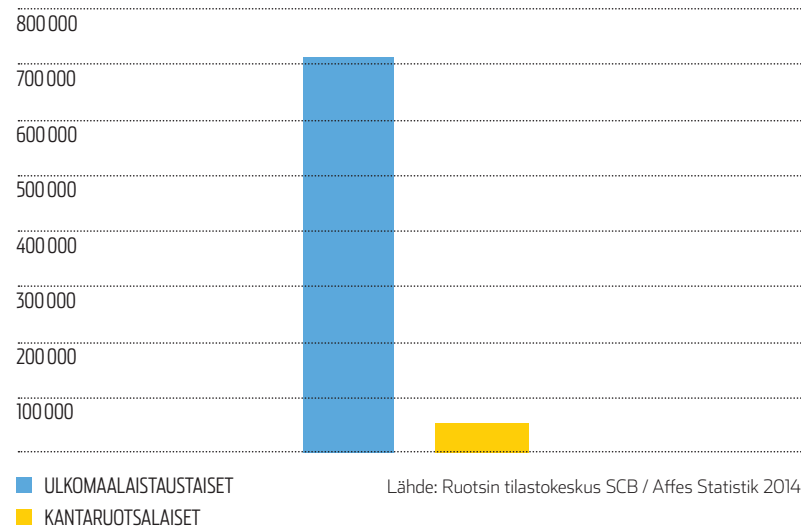
Vuonna 2014 maahanmuuton luvut kasvoivat vielä edellisestäkin vuodesta. Tuolloin Ruotsiin muutti ennätyselliset 126 966 ihmistä. Näistä noin 26 000 oli syyrialaisia pakolaisia. (Ruotsin tilastokeskus 2014.)

Yli 1,5 miljoonaa ihmistä eli 15,9 prosenttia Ruotsissa asuvista on syntynyt ulkomailla. Hieman yli kaksi miljoonaa eli 20,7 prosenttia Ruotsissa asuvista on ulkomaalaistaustaisia (Sanandaji 2014). Virallisissa tilastoissa ulkomaalaistausta määritellään niin, että henkilö on syntynyt ulkomailla tai hänen kummatkin vanhempansa ovat syntyneet ulkomailla. Näin on yli 460 000 Ruotsissa asuvalla (Ruotsin tilastokeskus 2013a.)

Vuosittaisia maahanmuuttotilastoja katsoessa täytyy huomioida ruotsalaiset paluumuuttajat. Kun Ruotsissa syntynyt tai Ruotsin kansalaisuuden saanut muuttaa pois Ruotsista, niin hän poistuu väestörekkisteristä ja hänet katsotaan muuttotappioksi. Useimmat Ruotsissa syntyneet palaavat jossain vaiheessa takaisin kotimaahansa ja Ruotsin tilastokeskus laskee heidät silloin maahanmuuttajiksi. Ruotsalaiset paluumuuttajat ovat suurin maahanmuuttajaryhmä 18 prosentin osuudella nettomaahanmuutosta vuonna 2013. (Sanandaji 2014.)

Ruotsin tilastokeskuksen mukaan vuosina 2000–2013 ulkomaalaistaustaisten määrä on Ruotsissa noussut 713 000 ihmisellä, mutta

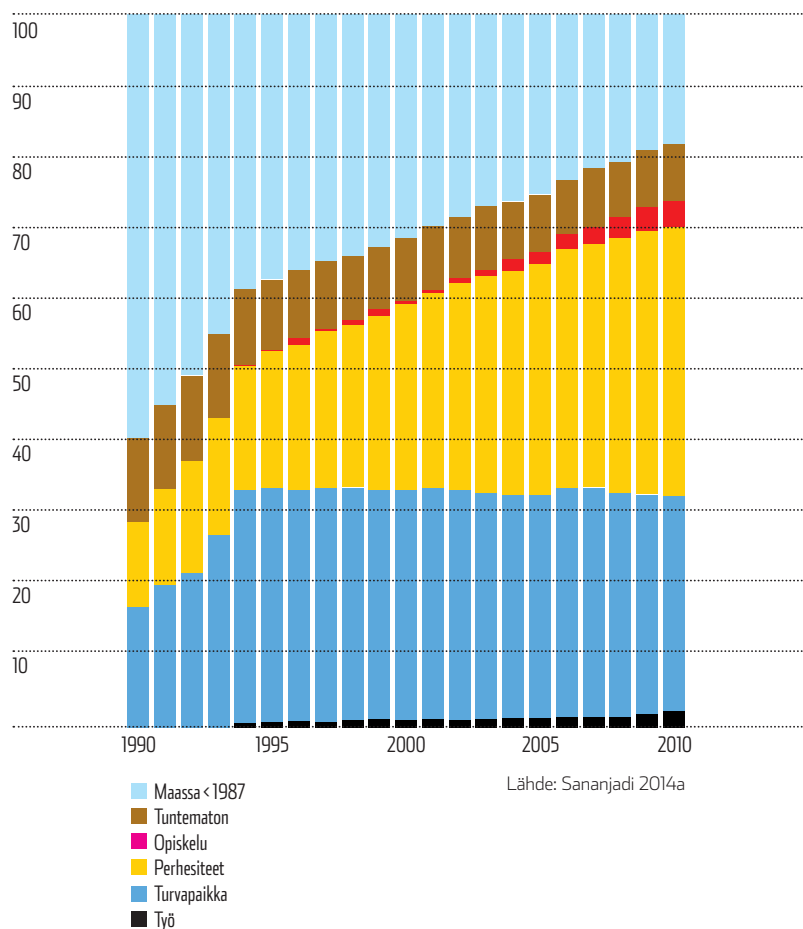
VÄESTÖMUUTOS 2000-2013:

kantaruotsalaisten määrä on samaan aikaan noussut vain 49 000:lla. Ruotsissa asuvien, mutta Suomessa syntyneiden määrä väheni yli 34 000:lla vuosina 2000–2013. Samaan aikaan esimerkiksi Somaliassa syntyneiden määrä nousi noin 41 000:lla.

Maahanmuuttotilastoja on syytä katsoa myös henkilön oleskeluluvan perusteella. Kun katsotaan ulkomaalaistaustaisten osuuden kehitystä vuosina 1990–2010, pakolaiset ja turvapaikanhakijat muodostavat yhä suuremman osuuden Ruotsin maahanmuuttajaväestöstä. Opiskelijat tai työperustaiset maahanmuuttajat muodostavat yhä pienemmän osuuden ja näiden ryhmien edustajat myös muuttavat todennäköisemmin takaisin kotimaahansa. (Sanandaji 2014a.)

**HENKILÖT JOTKA OVAT SYNTYNEET EU:n JA POHJOISMAIDEN
ULKOPUOLELLA 1990-2010, OLESKELULUVAN PERUSTEELLA
VÄESTÖOSUUS PROSENTEISSA**

POHJOLAN TURVASATAMA

Ruotsiin haki vuonna 2014 noin 83 000 turvapaikanhakijaa, mikä on toiseksi korkein luku sitten toisen maailmansodan. Turvapaikkahakemuksista hyväksyttiin 77 prosenttia. Syyrian sodan jaloista tulleista otettiin sisään käytännössä kaikki turvapaikkaa hakeneet (Ruotsin maahanmuuttovirasto 2015). Vuonna 2015 Ruotsiin ennustetaan tulevan jopa 105 000 turvapaikanhakijaa. Kasvu johtuu viranomaisten mukaan Lähi-idän pitkittyneistä konflikteista (Byström 2014).

Ruotsissa asuu alle kaksi prosenttia EU:n väestöstä, mutta Eurostatin mukaan Ruotsi otti vastaan 20 prosenttia kaikista EU:n turvapaikanhakijoista vuonna 2014. Ruotsi vastaanotti melkein puolet kaikista irakilaisista, jotka pakenivat Eurooppaan Irakin sodan aikana. Ruotsi on myös ottanut vastaan enemmän somalialaisia ja syyrialaisia pakolaisia ja turvapaikanhakijoita kuin yksikään toinen länsimaa. Lisäksi bruttokansantuotteeseen suhteutettuna Ruotsi ottaa vastaan enemmän turvapaikanhakijoita kuin yksikään toinen länsimaa. (Arnstberg & Sandelin 2013.)

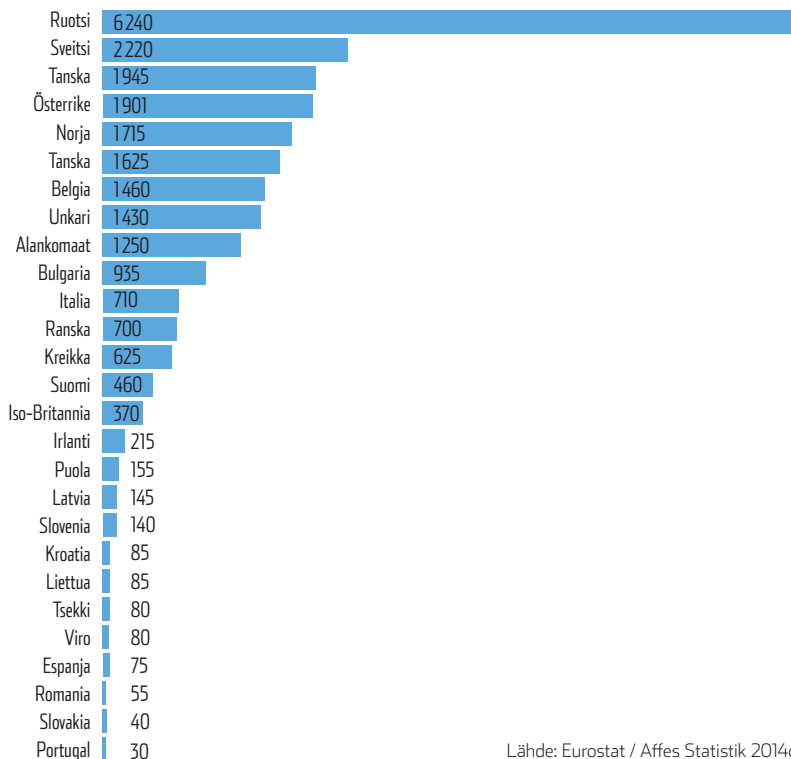
Rikskriminalenin arvion mukaan vuonna 2010 noin 90-95 prosenttia kaikista turvapaikanhakijoista sai apua ihmissalakuuljettajilta, jotka tarjoavat uskottavat taustatarinat maahanmuuttoviranomaisia varten. Turvapaikanhakijoita neuvotaan olemaan näyttämättä passia tai muita henkilöllisyystodistuksia. Lähes yhdeksän kymmenestä hakijasta tulee Ruotsiin ilman voimassaolevaa passia. (Arnstberg & Sandelin 2013.)

Savon Sanomat vaati pääkirjoituksessaan 22.9.2013, että Suomen on ”kannettava enemmän vastuuta” eli otettava vastaan enemmän turvapaikanhakijoita ja pakolaisia. Vastaavanlaisia puheenvuoroja kuulee Suomessa usein ja vertailumaaksi otetaan useimmiten Ruotsi.

Eurostatin mukaan Ruotsi otti 1.1.-30.9.2014 vastaan 6240 turvapaikanhakijaa per miljoona asukasta. Samalla aikavälillä Suomi otti

vastaan 460 turvapaikanhakijaa per miljoona asukasta. Suomen täytyisi vastaavana aikana ottaa vastaan yli 34 000 turvapaikanhakijaa, jotta ”kantaisimme vastuuta” samalla tasolla kuin Ruotsi suhteessa väestöömme. Mikäli Ruotsi ”keventäisi vastuutaan” Suomen tasolle, länsinaapurimme ottaisi vastaan noin 4400 turvapaikanhakijaa vastaavana aikana.

TURVAPAIKANHAKIJAT I. TAMMIKUUTA – 30. SYYSKUUTA 2014, PER MILJOONAA ASUKASTA:

Lähde: Eurostat / Affes Statistik 2014c

Vain 21 prosenttia kaikista turvapaikanhakijoista, jotka saivat oleskeluluvan Ruotsiin Fredrik Reinfeldtin pääministerikaudella vuoteen 2013 asti, olivat Geneven sopimuksen määrittelemiä pakolaisia. Lähes puolet turvapaikanhakijoista sai jäädä maahan humanitaarisin perustein ja noin neljäsosalle myönnettiin poliittinen turvapaikka. Viime vuosina perheenyhdistämisiä on myönnetty kolme kertaa enemmän kuin poliittisia turvapaikkoja. Suurin osa perheenyhdistämishakemuksista koskee vasta muodostettuja ihmissuhteita. Toisin sanoen kyse ei ole varsinaisesti siitä että yhdistetään ”perhe”, vaan ihmisistä jotka tuodaan Ruotsiin hakijan entisestä kotimaasta. (Arnstberg & Sandelin 2013.)

Ruotsiin tulee myös kaikista maailman maista eniten niin sanottuja ankkurilapsia eli turvapaikanhakijalapsia, joilla ei ole mukanaan aikuisia. 3600 turvapaikanhakijalasta anoi poliittista turvapaikkaa vuonna 2012. Yli kaksi kolmasosaa sai pysyvän oleskeluluvan. Yksikään toinen Euroopan maa ei pääse lähellekään Ruotsin lukuja. Nuoret turvapaikanhakijat tulevat pääasiassa Somaliasta ja Afganistanista. (Arnstberg & Sandelin 2013.)

MITEN TÄHÄN PÄÄDYTTIIN

Viralliset maahanmuuttoluvut ovat pöydällä, mutta on oleellista tarkastella, että millainen maahanmuuttopolitiikka on Ruotsissa johtanut näin suureen nettomaahanmuuttoon. MIPEX-tutkimus (Migrant Integration Policy Index) mittaa sitä, että miten EU-maiden, Sveitsin, Kanadan ja Yhdysvaltojen lainsäädäntö estää tai mahdollistaa kolmansien maiden maahanmuuttajien integraatiota näissä maissa. Tutkimuksen toteuttaa kolmen vuoden välein Migrant Policy Group ja sen toteutusta valvoo British Council. Ruotsi sai MIPEX-tutkimuksen korkeimmat pisteet vuonna 2013: 83 pistettä sadasta. Suomi sai tutkimuksessa 69 pistettä ollen neljäs. Ruotsin katsotaan siis paljon siteeratun kansainvälisen tut-

kimuksen mukaan harjoittavan vertailumaista kaikkein vapaamielisintä maahanmuuttopolitiikkaa.

Ruotsin virallisena tavoitteena on ”taata maahanmuuttopolitiikka, joka on kestäväällä pohjalla pidemmällä aikavälillä ja joka säädellyn maahanmuuton puitteissa turvaa oikeuden turvapaikkaan, mahdollistaa liikkuvuuden yli rajojen, vahvistaa tarpeeseen perustuvaa työperustaista maahanmuuttoa, hyödyntää ja ottaa huomioon maahanmuuton kehitysvaikutukset ja syventää eurooppalaista ja kansainvälistä yhteistyötä”. Ruotsin hallitus katsoo, että maan on kannettava vastuunsa maailman pakolaisista ja tarjottava turvaa ”uudelleen asuttamalla heidät Ruotsiin”. Euroopassa vallitsevaa ”rajojen sulkemisen trendiä” on vastustettava. Hallitus myös ajaa EU:n yhtenäistä maahanmuuttopolitiikkaa, jotta kaikki jäsenmaat kantaisivat yhtäläisen vastuun pakolaisten suojelemisesta. Ruotsin mukaan sillä on ”tehokas ja joustava järjestelmä työperustaiselle maahanmuutolle”, jonka tarkoituksena on mahdollistaa työhön pääsy EU:n ulkopuolelta eli niin sanotuista kolmansista maista. (Ruotsin hallituksen kanslia 2014a.)

Maahanmuuttopolitiikan kantava ajatus on että ”maahanmuutto auttaa virkistämään ruotsalaista yhteiskuntaa, työmarkkinoita ja taloutta, kun maahanmuuttajat tuovat mukanaan uutta tietoutta ja kokemusta lähtömaistaan”. Omien sanojensa mukaan Ruotsi ei harjoita ”avoimien ovien maahanmuuttopolitiikkaa”, koska valtiopäivät määrittelevät ehdot joilla henkilö voi tulla maahan ja saada oleskeluluvan. Ruotsilla on verrattain korkea 1900 henkilön vuosittainen pakolaiskiintiö ja hallitus myöntää, että merkittävä osa maahanmuutosta koostuu perheenyhdistämisistä. Huhtikuussa 2010 säädettiin uusi laki koskien perheenyhdistämisistä, jonka nojalla perheenyhdistäjän on pystyttävä huolehtimaan itsestään ja perheenyhdistämisen myötä maahan tulevista ulkomaalaisista. Tähän säädökseen on kuitenkin useita poikkeuksia kuten jos hakija on saanut oleskeluluvan pakolaisuuden nojalla tai jos

hakija on lapsi. Hallituksen mukaan maahanmuutolla on usein positiivisia kehitysvaikutuksia sekä lähtömaahan että vastaanottavaan maahan. (Ruotsin hallituksen kanslia 2014b.)

AVOKÄTINEN HYVINVOINTIVALTIO

Ruotsin valtio maksaa kunnille jokaisesta aikuisesta pakolaisesta lähes 20 000 euroa ja jokaisesta pakolaislapsesta yli 10 000 euroa. Valtio maksaa tukensa verorahoista, jotka se on kerännyt ruotsalaisilta, mutta kunnissa puolueet pystyvät sanomaan äänestäjille, että oma kunta voittaa rahaa valtiontukien muodossa. Eteläruotsalainen Växjön kunta kuuluu Ruotsin suuriin pakolaisten vastaanottajakuntiin, mutta mitta alkaa valtiontuista huolimatta olla täynnä. Växjön kaupunginhallituksen puheenjohtaja, maltillista kokoomusta edustava **Bo Frank** pitää oman kuntansa tilannetta kestävämmänä. Frankin mukaan edes jonkinlaisen työpaikan löytyminen maahanmuuttajalle kestää keskimäärin kahdeksan vuotta. (Hara 2015.)

1900-luvun alkupuolella suunniteltu hyvinvointivaltion malli suunniteltiin kieleltään, sosioekonomiselta asemaltaan, normeiltaan ja kulttuuriltaan suhteellisen homogeeniselle väestölle”

Ruotsia maahanmuuttajille (Svenskundervisning för invandrare) on kansallinen ruotsin kielen koulutusohjelma, joka tarjotaan veloituksetta kaikille lukuun ottamatta norjaa tai tanskaa äidinkielenään puhuvia. Kielikoulutuksen maksaa opiskelijan kotikunta ja se perustuu lakiin. Opiskelijat saavat valtiolta päivärahaa kielikoulutukseen osallistumi-

sesta ja erillisen palkkion koulutuksen suorittamisesta. Vasta maahan saapuneet maahanmuuttajat saavat valtiolta asunnon ja päivärahan. Kotimaahan jääneet sukulaiset voivat anoa matkakorvausta saapuakseen Ruotsiin.

Ruotsin antelias hyvinvointivaltio tarjoaa runsaasti etuja. Kuten kaikilla muillakin Ruotsin asukkailla, niillä maahanmuuttajilla jotka eivät tule taloudellisesti toimeen, on oikeus sosiaaliturvaan, jonka Ruotsin lain mukaan täytyy kattaa perustason ruoka-, vaate- ja hygieniakulut sekä päivittäinen sanomalehti, puhelinyhteys ja ammattiliiton jäsenyys. Vanhempainrahaa saa 480 päivän ajan ja erityisen lisäsumman, jos vanhempainvapaan jakaa tasan isän ja äidin kesken. Lapsilisää maksetaan lapsesta 16 ikävuoteen asti, jonka jälkeen kokopäiväisesti opiskelevat ovat oikeutettuja opintotukeen. Suurperheet eli kaksi lasta tai enemmän saavat erityistä lisätukea ja asumistukea saa jos kotitalouden tulot alittavat tietyn rajan. Työtön voi saada ansiosidonnaista työttömyystukea työttömyyskassan kautta.

Terveydenhoitopalveluista täytyy maksaa omavastuuosuus, jonka jälkeen valtio korvaa yli menevän osan. Hammashoito on veloituksetonta 20 ikävuoteen asti, jonka jälkeen hammashoidon kustannuksiin on mahdollista saada valtionapua. Ruotsi on myös yksi harvoja maita joka tarjoaa veloituksettomaa terveydenhoidon ja koulutuksen paperittomille maahanmuuttajille ja heidän lapsilleen – jopa sen jälkeen, kun viranomaiset ovat päättäneet, että paperittomilla ei ole oikeutta jäädä maahan.

Ruotsin sosiaalisen tasa-arvon edistämiseen tekemät valtavat taloudelliset panostukset eivät ole auttaneet integroimaan maahanmuuttajaväestöä tehokkaammin kuin esimerkiksi Yhdysvaltain kaltaisessa vähäisen sosiaaliturvan maassa. Epäilemättä usea amerikkalainen sanoisi, että pohjoismaisen hyvinvointivaltion karttuinen käsi ennemminkin heikentää maahanmuuttajien sopeutumiskykyä. Oleellista on ymmär-

tää, että 1900-luvun alkupuolella suunniteltu hyvinvointivaltion malli suunniteltiin kieleltään, sosioekonomiselta asemaltaan, normeiltaan ja kulttuuriltaan suhteellisen homogeeniselle väestölle. Nykyisen Ruotsin kaltainen heterogeeninen monikulttuurinen yhteiskunta on mahdoton alusta hyvinvointivaltiolla sellaisena kuin se suunniteltiin. Ruotsin täytyy luopua joko nykyisestä maahanmuuttopolitiikastaan tai pohjoismaisen hyvinvointivaltion kaikille tarjoamista eduista ja palveluista.

MITÄ MAAHANMUUTTO MAKSAA?

Maahanmuutto on Ruotsin valtiontalouden suurin yksittäinen menoerä, mutta kaikista muista yksittäisistä menoeristä poiketen sille ei ole omaa momenttia. Maahanmuuton kulut hukutetaan olemassa oleviin momentteihin, koska poliitikot ja viranomaiset eivät halua käsitellä maahanmuuttajiin liittyviä kuluja muusta yhteiskunnasta irrallisena elementtinä. Näin ollen maahanmuuton kustannusten tutkiminen ja arvioiminen vaatii aina tutkijalta painotusten valintaa.

Professori Jan Ekbergin mukaan maahanmuutolla on ollut useita taloudellisia vaikutuksia kantaruotsalaisille. Maahanmuutto voi vaikuttaa teollisuuden yksikkökustannuksiin, kantaruotsalaisten työllistymismahdollisuuksiin ja Ruotsin taloudelliseen kasvuun. Suuri vaikutus on myös valtion harjoittamalla tulonjakopolitiikalla, johon vaikuttaa se että tuottavatko maahanmuuttajat enemmän taloudellista hyötyä kuin käyttävät julkisina palveluina ja tulonsiirtoina. Maahanmuutto kasvatti Ruotsin bruttokansantuotetta 1950-, 60- ja 70-luvuilla. Suuri osa maa-

hanmuuttajista tuli siirtotyöläisiksi Ruotsin kasvavaan teollisuuteen. 1970-luvun jälkeen maahanmuutolla on professori Ekbergin mukaan ollut kielteisiä vaikutuksia Ruotsin talouteen. (Ekberg 1999.)

Tukholman kauppakorkeakoulun entinen tutkija **Jan Tullberg** laskee tuoreessa tutkimuksessaan, että maahanmuutto maksaa Ruotsin yhteiskunnalle 250 miljardia kruunua vuodessa, joka on noin seitsemän prosenttia Ruotsin vuoden 2013 bruttokansantuotteesta (Tullberg 2014). Tullbergin esittämä kustannusarvio on selvästi korkeampi kuin aiemmat arviot, joita ovat professori **Bo Söderstenin** esittämä arvio 40-50 miljardista (Södersten 2003), professori Jan Ekbergin arvio 45-60 miljardista (Ekberg 2009) ja etnologien **Karl-Olov Arnstbergin** sekä **Gunnar Sandelinin** arvio 110 miljardista (Arnstberg & Sandelin 2013).

Esimerkiksi Ekbergin arvio perustui vuoden 2006 tilastoihin, joten Tullbergin arvio on luonnollisesti korkeampi jo siksi, että Ruotsissa on selvästi enemmän maahanmuuttajia vuonna 2013. Suurin syy on kuitenkin muuttajat, jotka Tullberg on päättänyt ottaa huomioon, mutta jotka Ekberg jätti aikanaan huomioimatta. Niin sanottu siirtovaikutus on suurin kustannustekijä, jonka Tullberg on yrittänyt arvioida. Siirtovaikutukset muodostavat noin puolet eli 125 miljardia kruunua Tullbergin kokonaisarviosta. Siirtovaikutukset ovat kuluja, jotka aiheutuvat kantaruotsalaisille kun maahanmuuttajat jollain tavalla vievät resursseja, jotka muutoin olisivat voineet olla kantaruotsalaisten käytössä, kuten työpaikkoja ja asuntoja. Ekberg ei tutkimuksessaan ota lainkaan kantaa siirtovaikutuksiin.

Tullberg kirjoittaa, että ”maahanmuuttajilla harvoin on erityis-taitoja, vaan useat pääsevät parhaimmillaan normalityöhön kuten taksikusiksi tai sairaanhoitajaksi. Ajatus siitä, että maahanmuuttajan työelämätaidot ja siten panos on yhteiskunnalle erityislaatuinen, perustuu väärinkäsitykseen. Amerikkalaiset eivät joutuisi elämään ilman

tomaatteja vaikka laittomasti maassa olevaa meksikolaista työvoimaa ei olisi saatavilla. Tomaattien hinta todennäköisesti nousisi, jotta maanviljelijöiden tulot riittäisivät korkeampiin palkkoihin, jotka houkuttelisivat amerikkalaisia työntekijöitä, mutta kuluttaja myös maksaisi vähemmän veroja työttömien amerikkalaisten tukemiseen.”

Tullberg on myös ottanut huomioon että maahanmuuttajat käyttävät enemmän koulu-, terveydenhoito- ja oikeuslaitoksen resursseja. Ekbergin arvio perustuu myös oletukseen, että maahanmuuttajat ovat yliedustettuina rikostilastoissa tai käyttävät enemmän koululaitoksen ja sosiaalitoimen resursseja, mutta hän ei laske kustannuseroa yhtä täsmällisesti. Tullberg käyttää koulu- ja terveydenhoitopalveluiden kuluissa maahanmuuttajilla kerrointa 1,25, mikä tarkoittaa että jokaisen maahanmuuttajan koulu- ja terveydenhoitopalvelut maksavat keskimäärin 25 prosenttia enemmän kuin kantaruotsalaisen. Tullberg käyttää perusteena havaintoja, että esimerkiksi maahanmuuttajavaltaisilla alueilla olevat koulut ja sairaalat saavat lisärahoitusta, joka osittain perustuu niin sanottuun positiiviseen syrjintään. Tullberg pitää kerrointa 1,25 maltillisena arviona maahanmuuttajista aiheutuvista palveluiden lisäkuluista.

Tullberg ja Ekberg eroavat myös siinä, että miten maahanmuuttajan ja kantaruotsalaisen lapsen tai lapsiin tulisi suhtautua tilastoissa. Ekberg valitsi laskea nämä kulut kantaruotsalaisten piikkiin. Tullberg sen sijaan katsoo, että on loogista jakaa nämä kulut puoliksi maahanmuuttajien ja kantaruotsalaisten kesken. ”Sekä minun että Ekbergin käytänteet ovat karkeita ja vailla tarkkuutta. Painotusten pois jättäminen tarkoittaisi että hyväksyy neutraalin jaottelun, mutta kaikille on annettava oma painotuksensa vaikka väestöryhmän sisällä julkis palvelujen kulutus vaihtelee. Merkittävä määrä tilastotietoja osoittaa, että eroja ryhmien välillä on, mutta näiden jakauman voi esittää vain likimääräisesti. Ongelman huomiotta jättäminen ei ole ratkaisu, vaan on parempi olla likimääräisesti oikeassa kuin täsmällisesti väärässä,” perustelee Tullberg.

Voidaan todeta, että tutkimuksesta riippuen maahanmuuton kustannukset ruotsalaiselle yhteiskunnalle liikkuvat 40-250 miljardissa kruunussa per vuosi. Uskottavinta kokonaiskuvaa hakiessa täytyy ottaa huomioon mihin vuoteen tutkimuksessa käytetyt tilastot perustuvat ja arvioida kriittisesti tutkimusmetodissa esitettyjä painotuksia. Professori Jan Tullberg käyttää tutkimuksista tuoreinta tilastotietoa ja ottaa perustellusti huomioon niin sanotut siirtovaikutukset sekä tasapainottaa kaikkein täsmällisimmin kantaväestön ja maahanmuuttajien käyttämien julkisten palvelujen kustannuseroa. Näin ollen katson, että Tullbergin esittämä maahanmuuton kustannusarvio 250 miljardia kruunua vuodessa on lähimpänä totuutta.

MAAHANMUUTTO HEIKENTÄÄ RUOTSIN TYÖLLISYYSASTETTA

Ruotsissa on maailman suurin ero syntyperäisten ja ulkomailla syntyneiden työllistymisasteessa. Näin osoittaa Ruotsin elinkeinoministeriön selvitys yrittäjyydestä ja kilpailukyvästä kun sitä verrataan talousjärjestö OECD:n muihin jäsenmaihin. Työikäisistä 20-64-vuotiaista kantaruotsalaisista 82 prosenttia on työllistettyinä. Työikäisistä 20-64-vuotiaista maahanmuuttajista vain 57 prosenttia on työllistettyinä ja luku on muualta kuin länsimaista tulleiden kohdalla vielä selvästi matalampi. Työikäisten maahanmuuttajien työllisyysluku on todellisuudessa vieläkin alhaisempi, sillä viralliseen työllisyyslukuun kuuluvat erilaiset valtion ja kuntien työllistämistoimet. (Ruotsin elinkeinoministeriö 2011.)

Korkeinta työttömyys on Malmössä, jonka kaikista asukkaista 15 prosenttia on vailla työtä. Malmössä työttömyysprosentti on lähes kaksinkertainen verrattuna koko maan työttömyysprosenttiin, mikä on 8.

Ruotsalaisen työväenliikkeen juuret ovat syvällä Malmön maaperässä. Siellä perustettiin maan ensimmäinen sosialistinen ammattiliitto

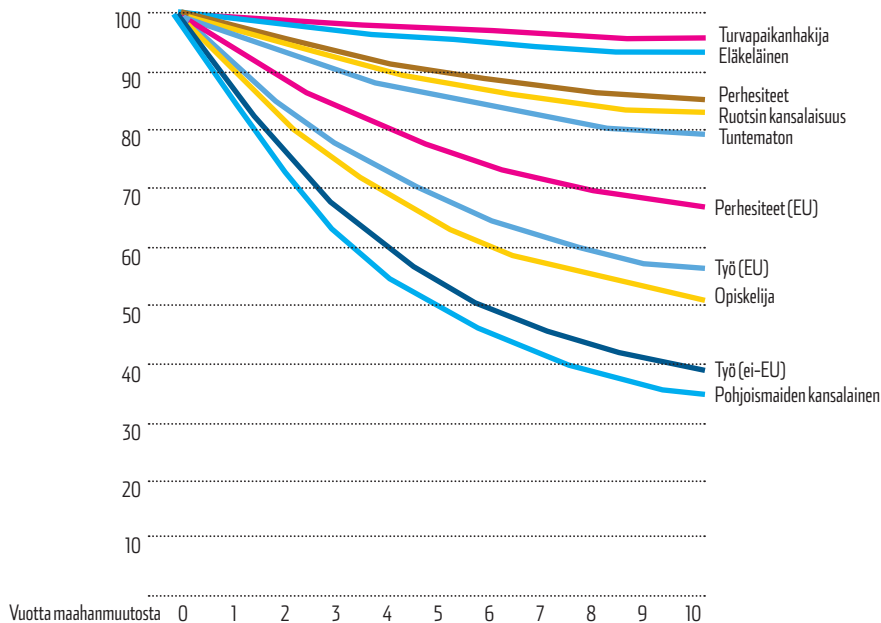
vuonna 1882 ja otettiin ensiaskeleet sosialidemokraattisen puolueen perustamiseen. Malmö on yhä vasemmiston vahva linnake, jossa punavihreät ovat johtaneet kaupunkia yhtäjaksoisesti yli kaksikymmentä vuotta. Malmön mallina voi pitää korkeaa verotasoa ja vahvaa julkista sektoria. Noin 27 prosenttia kaikista Malmön työtä tekevästä toimii kunnan palveluksessa, mikä on 1,5 kertaa suurempi kuin maan keskiarvo. (Sanandaji 2014b.)

Malmön kunta sai tulontasausta muilta kunnilta neljä miljardia kruunua vuonna 2013. Malmö saa enemmän tulontasausta kuin yksikään toinen kunta. Malmön oma verotuotto oli kymmenen miljardia kruunua, mutta syvä työttömyys ja kuntalaisten heikoksi jäänyt tulotaso on murentanut kunnan veronmaksupohjan. Kun **Ilmar Reepalu** (sd) aloitti kaupunginjohtajana vuonna 1994 oli Malmön keskimääräinen veronmaksukyky per henki kaksi prosenttia heikempi kuin kansallinen keskiarvo. Nykyään Malmön keskimääräinen veronmaksukyky on 16 prosenttia heikempi kuin kansallinen keskiarvo. (Sanandaji 2014b.) Sydsvenskanissa toukokuussa 2013 julkaistun tutkimuksen mukaan viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana töitä tekemättömän tai opiskelemattoman väestön määrä on Malmön työikäisen väestön keskuudessa on noussut 13,9:stä yli 24:ään prosenttiin. Joka neljäs malmöläinen ei tee kaupungin silmin katsoen mitään tuottavaa.

Ruotsin työministeriön mukaan 51 prosenttia maan pitkäaikais-työttömistä ja 57 prosenttia sosiaalituella elävistä on maahanmuuttajia. Työllisyystilastojen perusteella yli 60 prosenttia vastatulleista turvapaikanhakijoista ja heidän sukulaisistaan on matalasti koulutettuja, mikä käytännössä tarkoittaa että he ovat usein luku- ja kirjoitustaidottomia. Eurostatin mukaan vain 2,5 prosenttia Ruotsin työpaikoista soveltuu näiden turvapaikanhakijoiden koulutustasolle, kun keskimäärin muissa EU-maissa 17 prosenttia työpaikoista soveltuu matalasti koulutetuille. Tämä tarkoittaa sitä, että Ruotsissa on erittäin vähän työpaikkoja,

joihin turvapaikanhakijat voivat päästä töihin kun he jäävät Ruotsiin. (Arnstberg & Sandelin 2013.) EU:n ja pohjoismaiden ulkopuolisten työperustaisten maahanmuuttajien keskuudessa poismuutto Ruotsista on lähes yhtä yleistä kuin pohjoismaalaisten keskuudessa. Alle 40 prosenttia työperustaisista maahanmuuttajista on Ruotsissa yli kymmentä vuotta. Pakolaisina tai turvapaikanhakijoina tulleista 96 prosenttia asuu yhä Ruotsissa kymmenen vuotta maahantulon jälkeen. (Sanandaji 2014a.)

ULKOMAILLA SYNTYNEIDEN MAASSAOLOAJAT JA OLESKELULUVAN PERUSTE 1997-2009

Lähde: Sanandaji 2014a

VERTAILUKOHTANA SOMALIEN SOPEUTUMINEN

Somalit muodostavat useissa pohjoismaissa merkittävän ulkomaalais-taustaisen väestöryhmän, jonka valtauskonto on islam, joten käytän somaleita esimerkkinä Euroopan ulkopuolisen maahanmuuttajaväestön sopeutumisesta. Koska Ruotsin tilastokeskus ei julkaise työmarkkinatilastoja (työllisiä, työttömyys, työllisyysaste yms.) maahanmuuttajaryhmittäin, kuten esimerkiksi Tanskan tilastokeskus (Danmarks statistisk) ja Norjan tilastokeskus (SSB) tekevät, tässä ei ole mahdollista käsitellä suoraan tuoreinta työmarkkinatilannetta Somaliasta muuttaneiden osalta.

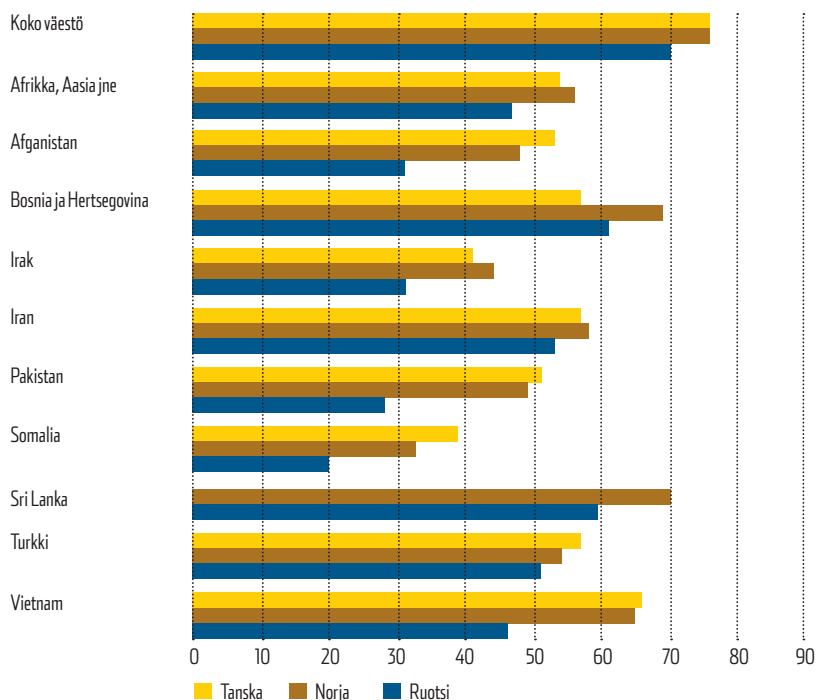
Työllisten osuus Somaliassa syntyneiden, mutta Ruotsissa asuvien kohdalla löytyy Norjan virallisesta selvityksestä (NOU) vuodelta 2009. Selvityksen Ruotsia käsittelevässä osiossa viitataan kuitenkin suurimmaksi osaksi Göteborgs-Postenin kuusiosaiseen juttusarjaan lokakuulta 2007, jossa käsitellään Göteborgin somaliväestön (Somaliassa syntyneet sekä heidän Ruotsissa syntyneet lapsensa) suuria sopeutumisongelmia ruotsalaiseen yhteiskuntaan.

**Ruotsin työministeriön mukaan
51 prosenttia maan pitkäaikaistyöttömistä ja
57 prosenttia sosiaalituella elävistä
on maahanmuuttajia”**

TYÖLLISIÄ 16–64-VUOTIAASTA VÄESTÖSTÄ SYNNYINMAAN MUKAAN TANSKASSA, NORJASSA JA RUOTSISSA VUODEN VIIMEISELLÄ NELJÄNNEKSELLÄ VUONNA 2009.

Lähteet: Norjan tilastokeskus (SSB), Tanskan tilastokeskus (Danmarks statistik) ja Ruotsin tilastokeskus (SCB).

Tilastokuvassa on esitetty työllisten osuudet eri maahanmuuttajaryhmissä synnyinmaan mukaan Tanskassa, Norjassa ja Ruotsissa. Somaliassa syntyneistä, mutta Ruotsissa asuvista 16–64-vuotiaista henkilöistä vain 20 prosenttia oli työllistetty vuoden 2009 lopussa. Tässä taulukossa ei ole kuitenkaan otettu huomioon väestöryhmien sukupuoli- ja ikärakennetta eikä maassaoloaika.

Sosioekonominen mittari, Göteborgin somaliväestö Osuus väestöstä

Yksinhuoltajaitejä	50 %
- lapsiperheitä, joissa vähintään 4 alle 17-vuotiasta lasta	Noin 50 %
- koko Ruotsissa lapsiperheitä, joissa vähintään 4 alle 17-vuotiasta lasta	25 %

Peruskoulun päättäneitä poikia, joilla hylätty arvosana vähintään kahdesta aineesta	60 %
--	------

18–23-vuotiaita miehiä, joita epäilty väkivaltarikoksesta 2005–2007 (66 henkilöä)	20 %
- väkivaltarikosepäiltyjä, joiden rikosepäilyyn liittyy teräase	47 %

Aikuisia, joilla ei tuloja ansiotyöstä vuonna 2005	45 %
- kaikki ulkomailla syntyneet	27 %
- kaikki Ruotsissa syntyneet	10 %

Tulot kuukaudessa alle 5 000 SEK (noin 600 euroa)	70 %
--	------

17–55-vuotiaita miehiä, jotka ovat kokeilleet khat-huumetta	33 %
--	------

* Somaliväestö koskee sekä Somaliassa syntyneitä että Ruotsissa syntyneitä, joiden kummatkin vanhemmat ovat syntyneet Somaliassa. Muiden mittareiden kohdalla kyse on Somaliassa syntyneistä.** Somalialainen tausta ("somalisk bakgrund"), jota ei ole määritelty tarkemmin Göteborgs-Postenin artikkelisarjassa.

Sosioekonomisia mittareita, Göteborgin somaliväestö. Lähteet: Yksinhuoltajat: Göteborgs-Posten 2007. Koulusuoritukset: Skolverket ja SCB 2007. Rikosepäilyt: Göteborgspolisens 2007. Tulot: SCB 2005. Khat-kokeilut: Sahlgrenska akademien 2007.

Göteborgs-Posten kirjoittaa artikkelisarjassaan, että "ruotsalaisen yhteiskunnan vahvat sosiaaliturat ja suljetut työmarkkinat ovat osaltaan johtaneet katastrofiin, jonka merkkejä ovat vakava rikollisuus, laajalle levinnyt hyväksikäyttö, tukihuijaukset, huonot koulutulokset, rikkinaiset perheet ja erittäin korkea työttömyys". (Göteborgs-Posten 2007.) Tilastokuvassa on esitelty sosioekonomisia mittareita, jotka kertovat,

miksi Göteborgs-Posten käyttää ilmaisua ”katastrofi” kuvaamaan Göteborgin somaliväestön sopeutumista ruotsalaiseen yhteiskuntaan.

Puolet Göteborgissa asuvista, mutta Somaliassa syntyneistä äideistä on yksinhuoltajia. Yksi syy on, että miehet vaihtelevat tiuhaan asuinpaikkaa, ja toinen syy ovat sosiaalihuujaukset, joilla kerätään muun muassa rahaa lähetettäväksi Somaliaan tai joskus jopa khat-huumeen ostamiseen. Miehet vaihtavat asuinpaikkaa yleensä työtä etsiessä ja joskus heillä myös saattaa olla toinen perhe. ”Miehet ajattelevat, että perheen jättäminen sosiaalituen elätettäväksi tulee heille itselleen halvemmaksi,” sanoo artikkelia varten haastateltu somalitulkki Abdi. ”Tämä kuitenkin aiheuttaa perheiden hajoamisen sisältä päin,” jatkaa Abdi. Göteborgs-Postenin mukaan isien hylkäämät perheet voidaan tulkita myös somalialaisen paimentolaiskulttuurin, heikosti työllistävien työmarkkinoiden ja ruotsalaisen sosiaaliturvajärjestelmän aikaansaamaksi seuraukseksi. (Göteborgs-Posten 2007.)

Somalitaustaisilla (syntyneet Somaliassa tai kummatkin vanhemmat ovat syntyneet Somaliassa) tytöillä kouluarvosanat ovat heikompia kuin muilla maahanmuuttajaryhmillä, mutta somalitaustaisilla pojilla arvosanat ovat vielä tyttöjäkin heikompia (ks. tilastokuva). Göteborgs-Postenin mukaan somalilasten heikoille arvosanoille löytyy ainakin viisi selitystä:

- Osa on syntynyt Somaliassa, jossa vain 20 prosenttia käy oikeaa koulua
- Lasten vanhempien koulutustaso on matala, ja he eivät voi auttaa läksyjen kanssa
- Vaikeudet ruotsin kielen kanssa
- Traumaattiset kokemukset
- Ylitäydetyt luokat

Haastatellun koulunkäyntiavustaja **Abdirizak Jaman** mukaan nuoret somalit ovat vailla tulevaisuudensuunnitelmia. Useat eivät välitä koulunkäynnistä ja päätyvät rikolliselle uralle roolimallien puuttuessa, kun vanhemmilla ja sukulaisilla on harvoin työtä.

Ruotsalaisen ajatushautomon Timbron tutkimus vuodelta 2009 käsittelee ruotsalaisen yhteiskunnan rakenteellisia ongelmia somaliväestön työllistämiseksi. Tutkittava alue on Itä-Götanmaan maakunta, jota verrataan Yhdysvaltain Minnesotan osavaltioon. Itä-Götanmaan 20–64-vuotiaista Somaliassa syntyneistä henkilöistä 20 prosenttia oli työelämässä vuonna 2007. Somaliassa syntyneitä henkilöitä oli Itä-Götanmaalla noin 1200 henkilöä. Taustaksi mainittakoon, että 70 prosenttia Itä-Götanmaan Somaliassa syntyneistä henkilöistä oli 20–64-vuotiaita vuonna 2006. Suurin osa Somaliassa syntyneistä oli saapunut Ruotsiin ja Itä-Götanmaalle 2000-luvun ensimmäisen vuosikymmenen aikana. (Bornhäll & Westerberg 2009.)

Minnesotan somalien tilannetta tutkinut amerikkalainen taloushistorian professori **Benny Carlson** sanoo paikallisten somaleiden luoneen oman enklavaansa eli maantieteellisesti rajatun alueen, jossa ihmiset, joilla on samanlainen elämäntyyli tai tausta, elävät yhdessä. Väestön työllisyys on tästä huolimatta parempi kuin Ruotsissa asuvilla somaleilla. Timbron tutkimuksen mukaan osa eroista integraation onnistumisessa selittyy sillä, että Minnesotaan muuttaneilla somaleilla on korkeampi koulutustaso kuin Ruotsiin muuttaneilla somaleilla, ja sillä että ruotsalaiset työnantajat epäröivät palkata somalialaisia. Timbron tutkimuksen mukaan rakenteelliset erot Minnesotan ja Ruotsin välillä selittävät eroja työllistymisessä: Työmarkkinat ovat vähemmän säädellyt, tuloverotus on matalampaa ja ammattiliitoilla on vähemmän valtaa. Tästä huolimatta somalien työllisyys verrattuna muihin maahanmuuttajaryhmiin on Yhdysvalloissakin keskimääräistä heikompaa. (Bornhäll & Westerberg 2009.)

Voidaan todeta, että somalien sopeutuminen länsimaalaisiin yhteiskuntiin on haastavaa. Yhdysvaltojen ja Ruotsin tilannetta vertailemalla voidaan todeta integraation olevan erityisen haasteellista pohjoismaiseen hyvinvointiyhteiskuntaan, jossa on jäykät työmarkkinat ja laajat sosiaalipalvelut.

MAAHANMUUTON DYNAAMISET VAIKUTUKSET

Maahanmuuton siunauksellisuutta on perusteltu Ruotsissa ”talouden dynaamisilla vaikutuksilla”, joista ovat kirjoittaneet muun muassa **Johan Norberg** ja **Fredrik Victory Feldt** teoksessaan ”Migrationens Kraft” sekä **Philippe Legrain** kirjassaan ”Invandrare – Ditt land behöver dem”. Tukholman kauppakorkeakoulun professorin **Magnus Henreksonin** mukaan ”porvareille perustellaan yhä useammin, että maahanmuutto on taloudellinen voimavara tai siitä voidaan tehdä voimavara, jos vain teemme muutoksia verotukseen ja työlainsäädäntöön. Näkemys perustuu hyvin heikkoon päättelyyn ja laskelmiin.” Henreksonin mielestä Australia, Uusi-Seelanti ja Kanada ovat esimerkkejä maista, joissa maahanmuuttajat osaavat taitoja joita työmarkkinat tarvitsevat. ”Se on kannattavaa, mutta Ruotsiin suuntautuva maahanmuutto ei näytä sellaiselta ulkopuoliselle”. (Neuding 2014.)

Maailman eniten siteerattu maahanmuuton tutkija on Harvardin yliopiston talous- ja sosiaalipolitiikan professori **George J. Borjas**. Näin Borjas vetää yhteen näkemyksensä maahanmuuton taloudellisista vaikutuksista: ”Tutkimuksen tärkein opetus on että maahanmuuton taloudellinen vaikutus riippuu ajasta ja paikasta, ja että maahanmuutto voi olla joko hyödyllistä tai haitallista”. (Borjas 1999.)

Luotettavaa tutkimustietoa ruotsalaisen maahanmuuttopolitiikan taloudellisista dynaamisista vaikutuksista ei ole. Vaikka dynaamisia vaikutuksia ei ole tallennettu tutkimuksiin, eikä meidän pitäisi kuitenkin

voida yksilötasolla havaita, että maahanmuuttajavaltaiset kunnat pärjäävät väitettyjen dynaamisten vaikutusten ansiosta parhaiten? Malmössä, Södertäljessä ja Botkyrkassa on eniten ulkomaalaistaustaisia asukkaita suhteessa muuhun väestöön. Kahdenkymmenen vuoden ajan nämä kolme kuntaa olivat keskitasoa kuntalaisten ansiotuloja ja veronmaksukykyä mittaavissa tilastoissa. Nykyään Malmö, Södertälje ja Botkyrka ovat heikoimpia kuntia lähes kaikilla taloudellisilla mittareilla.

Kunnan talouden tärkein mittari on työntekijöiden ja yritysten luoma tuotto asukasta kohden. Ruotsin tilastokeskuksen laskelmien mukaan vuosien 1991 ja 2012 välisenä aikana reaalitytulot kasvoivat keskimäärin 1,7 prosenttia henkeä kohti. Malmössä, yhdessä Ruotsin monikulttuurisimmista kunnista, kasvu oli samana ajanjaksona vain 1,1 prosenttia, joka on kaikista kunnista viidenneksi alhaisin. Vain Södertälje, Burlöv, Botkyrka ja Perstorp kokivat heikompa taloudellista kasvua kuin Malmö. (Sanandaji 2014b.) Koska voimme odottaa maahanmuuton luvattuja dynaamisia vaikutuksia?

Toinen esitetty perustelu maahanmuuton siunauksellisuudelle on yrittäjyys. Taloustieteilijä **Lina Andersson** ja taloustieteen professori **Mats Hammarstedt** väittävät tutkimuksessaan, että ”ulkomaalaistaustaisten johtamalla yrityksillä oli suurempi liikevaihto ja ne palkkasivat vuositasolla enemmän työntekijöitä kuin kantaruotsalaisten johtamat yritykset”. Tutkimuksen heikkous on se, että se käsittelee vain tietynlaista pienyrittäjyyttä, mikä auliisti myönnetään: ”Tutkimuksessamme on vain yrittäjiä, jotka ovat yrityksensä ainoita omistajia. Tämä tarkoittaa, että tuloksemme eivät välttämättä edusta muita yritysmuotoja”. (Andersson & Hammarstedt 2011.)

Merkittävä osa ruotsalaisyrityksistä on julkisia osakeyhtiöitä, mutta ne on kylmästi syrjäytetty Anderssonin ja Hammarstedtin tutkimuksesta. Vuodelta 2003 olevan, mutta yhä ajankohtaisen Ruotsin hallituksen virallisen raportin (Statens offentliga utredningar, SOU) mukaan

osakeyhtiöt kattavat 90 prosenttia ruotsalaisyritysten yhteenlasketusta myyntivoitosta. Toiminimet, henkilöyhtiöt ja osuuskunnat kattavat yhdessä vain neljä prosenttia myyntivoitosta.

Huomataan, että väite ulkomaalaistaustaisten omistamien yritysten kantaruotsalaisten omistamia yrityksiä paremmasta työllistävästä vaikutuksesta ei pidä paikkaansa, kun katsotaan Ruotsin yritysomistajuutta kokonaisuutena. Maahanmuuttajat perustavat enemmän parturikampaamoita, päivittäistavarakauppoja ja pizzerioita. Maahanmuuttajat eivät kuitenkaan perusta useita työntekijöitä palkkaavia kasvuyrityksiä. Ulkomaalaistaustaiset edustavat 20,7 prosenttia Ruotsin väkiluvusta. Taloudellisen ja alueellisen kasvun viraston (Tillväxtverket) mukaan vähintään 10 henkeä palkkaavista yrityksistä vain kymmenen prosenttia on ulkomaalaistaustaisen omistuksessa, joten ulkomaalaistaustaiset ovat selvästi aliedustettuina ruotsalaisessa yritysomistajuudessa väestöryhmänsä kokoon nähden.

SOSIAALITUISTA JA HUOLTOSUHTEESTA

Merkittävä osa Ruotsin maahanmuutosta koostuu nykyään perheenyhdistämisistä. Vuosien 2006 ja 2014 välisenä aikana maahanmuuttoministerinä toimineen **Tobias Billströmin** mukaan harvempi kuin prosentti perheenyhdistämisen kautta Ruotsiin tulevista pystyy tulemaan omin avuin taloudellisesti toimeen. Sosiaalituella elävien maahanmuuttajien valtava määrä on johtanut useissa kunnissa yhä pahenevaan asuntopulaan. Vuonna 2013 Tukholman alueella lähes 9000 turvapaikanhakijaa oli vailla asuntoa. Vuoden 2014 ennusteeksi Tukholman alueella annettiin 16 000 asunnotonta. Maahanmuuttoviraston mukaan vuonna 2011 ulkomaalaistaustainen eli 8,6 kertaa todennäköisemmin sosiaalituella kuin kantaruotsalainen. (Arnstberg & Sandelin 2013.)

Malmön kaupungin surkea tilanne näkyy myös sosiaalitulastoissa.

Ruotsin Pelastakaa lapset ry:n vuonna 2013 tekemän lapsikäyhyttä käsittelevän tutkimuksen mukaan ”Malmö, kuten aiemminkin, on kunta jossa on eniten lapsikäyhyttä”. Ruotsin kansallisen terveyden- ja hyvinvoinnin laitoksen mukaan Malmö maksaa kaikista kunnista toiseksi eniten sosiaalitukea henkeä kohden. Joka kymmenes kunnan asukas sai sosiaalitukea vuonna 2013. (Sanandaji 2014b.)

Helppoa ei ole Pohjois-Ruotsissa. Östersundin vastaanottokeskukseen sijoittamistaan vastustaneet kolmisenkymmentä lähinnä Syyriasta ja Irakista kotoisin olevaa turvapaikanhakijaa kieltäytyivät poistumasta heitä kuljettaneesta bussista tammikuussa 2015. Syömälakko päättyi vasta kun heille luvattiin, että he voivat kolmen kuukauden päästä muuttaa maahanmuuttokeskuksesta kunnan vuokra-asuntoihin. Ironista on, että ryhmä halusi päästä nimenomaan Malmön kaltaiseen suureen kaupunkiin.

Viime vuosina liberaalit ajatuspajat ovat yrittäneet todistaa Ruotsin nykyisen maahanmuuttopolitiikan onnistumista. Tuorein esimerkki on Ruotsin keskustapuolueen rahoittaman ajatuspaja Foreksen tutkimus, jonka toinen kirjoittajista on **Andreas Bergström**. Hän toimi aiemmin integraatioministeri **Erik Ullenhagin** erityisneuvonantajana. Foreksen tutkimuksen nimi on ”Ilman maahanmuuttoa Ruotsi autioituu” ja pääteesi, että ilman voimakasta maahanmuuttoa Ruotsin hyvinvointivaltiota ei voida ylläpitää. (Bergström & Wassén 2014.)

Fores ei mainitse lainkaan sitä, että Ruotsissa syntyvyys on tyydyttävällä tasolla ja väestölaskelmien mukaan syntyvyys myös pysyy verrattain vahvana. Ruotsalaisten hedelmällisyysluku on 1,9, joka on Euroopan korkeimpia. Ruotsin tilastokeskuksen mukaan ruotsalaisnaiset saavat keskimäärin 2,01 lasta elämänsä aikana, mikä on lähellä demografista tasapainoa. Ruotsi ei toisin sanoen ole Japani. Kun tiedetään, että virallisten tilastojen mukaan maahanmuuttajista työllistyy vain 57 prosenttia, niin kasvava maahanmuutto heikentää huoltosuhdetta.

Toisin sanoen hyvinvointivaltion rahoituspohja ei saa väitettyä lisäystä vaikka maahanmuuttajaväestö on kantaväestöä nuorempaa, jos nuoret maahanmuuttajat eivät työllisty. (Sanandaji 2014c.)

Ajatuspaja Fores myös väittää, että työvoimapulasta kärsivät kunnat saavat maahanmuuttajista työntekijöitä sosiaali- ja terveystalouteen sekä koulutoimeen. Väite ei pidä paikkaansa. Ruotsilla ei ollut ongelmia palkata riittävästi sairaanhoitajia silloin, kun maahanmuutto oli vähäistä. Työvoimapula on markkinataloudessa harvinaista lukuun ottamatta erityisalojen asiantuntijoita. Kun tietyn alan osaajia tarvitaan enemmän kuin heitä on saatavilla, niin tyypillisesti palkka nousee tasolle, joka vaaditaan ihmisten houkuttelemiseksi kyseiselle alalle. Maahanmuuttoa ja huoltosuhdetta analysoidaan muun muassa Ruotsin tilastokeskuksen työllisyysraportissa vuodelta 2013. Raportista käy selväksi, että maahanmuutto ei ratkaise ikääntyvään väestöön liittyvää kasvavaa hoitotarvetta. Tilastot osoittavat maahanmuuton olevan väestön ikääntymiseen rinnastettavissa oleva huoltosuhdetta heikentävä tekijä, kuten raportissa selkeästi todetaan: ”Sekä ulkomailla syntyneet että vanhusväestö ovat vähemmän työelämässä, mikä vaikuttaa tulevaisuuden työmarkkinoihin ja huoltosuhteeseen.” (Sanandaji 2014c.)

Malmön, Södertäljen ja Botkyrkan kunnissa on eniten Euroopan ulkopuolelta tulleita maahanmuuttajia. Ruotsin tilastokeskuksen mukaan Suur-Malmössä ja muilla Etelä-Ruotsin alueilla on viimeisen viiden vuoden aikana ollut maan heikoin huoltosuhde. Vuonna 2011 Malmön, Södertäljen ja Botkyrkan kuntien huoltosuhde oli 2,2-2,3, kun Suur-Tukholman alueella luku oli noin 2,0. Heikko huoltosuhde ei johdu ikääntyneestä väestöstä, sillä Suur-Malmön alueen ikärakenne on suhteellisen nuori. Suhteellisen heikko huoltosuhde johtuu sen sijaan alueiden heikosta työllisyysasteesta erityisesti ulkomailla syntyneiden osalta. (Ruotsin tilastokeskus 2013b.)

Foresin tutkimuksen mukaan ”ilman nykyistä maahanmuuttoa

väkiluku olisi laskenut suurimmassa osassa kuntia, mukaan lukien isot kunnat kuten Göteborg ja Malmö”. Fores katsoo, että ilman maahanmuuttoa Malmön väkiluku olisi laskenut, jos kaupunkiin muuttaa 10 000 maahanmuuttajaa ja muuttaa pois 8 000 nykyistä asukasta. Ei voi kuitenkaan olettaa, että nykyisten asukkaiden muuttokäyttäytyminen olisi ollut täysin samanlaista ilman maahanmuuttoa. Foresin omassa aineistossa on selvä korrelaatio kuntaan muuttamisen ja sieltä poismuuton välillä. Kyse ei ole vain ilmiöstä, jossa kantaruotsalaiset muuttavat pois monikulttuurisista kunnista kuten Malmöstä. Yksinkertainen vastaus on että asuntojen määrä on lyhyellä tähtämellä vakio, mutta tarve asunnoille on kasvaneen maahanmuuton seurauksena kova. Jos maahanmuuttajat eivät täyttäisi Göteborgin asuntoja, niihin muuttaisi muita asunnonhakijoita Göteborgista tai muualta maasta. (Bergström & Wassén 2014.)

Malmötä hallitsevat punavihreät eivät ole osanneet selittää, että miksi monikulttuurinen Malmö pärjää niin heikosti kaikilla mittareilla. Miksi Malmön kaupungin valtava panostus sosiaaliohjelmiin ei ole onnistunut selättämään työttömyyttä ja väestöryhmien eriytymistä? Aftonbladetin mukaan Skånen maakunta käyttää 100 miljoonaa kruunua vuodessa imagomainontaan. Jos et voi ratkaista ongelmaa, voit aina yrittää antaa ulospäin kuvan, että kaikki on kunnossa.

Hyvinvointivaltion rahoituspohja ei saa väitettyä lisäystä vaikka maahanmuuttajaväestö on kantaväestöä nuorempaa, jos nuoret maahanmuuttajat eivät työllisty”

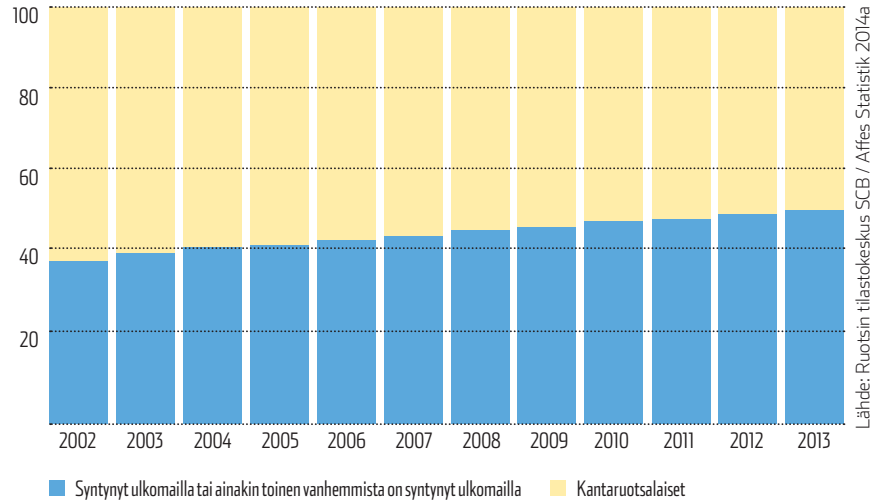

POHJOLAN **MONIKULTTUURISIN** YHTEISKUNTA

Malmön Rosengårdin lähiötä alettiin rakentamaan 1960-luvulla osana hallituksen suunnitelmaa tarjota kasvavalle työväestölle kohtuuhintaisia ja moderneja asuntoja. Tuolloin kasvava Rosengårdin lähiö oli kuin todiste Ruotsin sosialidemokraattisen puolueen yhteiskuntavisiosta.

Nykyään Rosengård on esimerkki slummiutumisesta pohjoismaisen hyvinvointivaltion sydämessä, vain 25 minuutin kävelymatkan päässä Malmön keskustasta. Lähiön yli 20 000 asukkaasta yli 80 prosenttia on ulkomaalaistaustaisia, joista merkittävä osa muslimeita. (Neuding 2012.)

MALMÖN ULKOMAALAISTAUSTAISTEN JA KANTARUOTSALAISTEN VÄESTÖSUHDE VUOSINA 2002-2013

Nyky-Ruotsin tarjoama määrittely monikulttuurisuudelle on perinteinen – se on ajatus, jonka mukaan yhden kansallisvaltion sisällä olevat useat erilaiset kulttuurit rikastuttavat yhteiskuntaa. Luterilaiselle Ruotsille selkeimmän vastavoiman tarjoaa maahanmuuton myötä yhteiskunnalliseksi voimatekijäksi muuttunut islam. Kulttuurinen muutos ei ole miellyttänyt edes kaikkia vasemmistolaisia. Tukholman Tenstan lähiössä kasvanut kurditaustainen **Nalim Peggul** toimi sosialidemokraattien kansanedustajana vuosina 1994-2002.

”Ihmiset käyttävät islamia keinona etäännyä ruotsalaisesta yhteiskunnasta. Kymmenen vuotta sitten kun olin kansanedustaja, ihmiset halusivat katsoa minua pienimpienkin kaapeliasemien kautta. Nyt kun olen päässyt suuriin, kansallisiin ohjelmiin, ainoastaan yksi tai kaksi ihmistä sanoo nähneensä minut. Kaikki muut katsovat Al-Jazeeraa.” (Caldwell 2006.)

Amerikkalaisen Pew-tutkimuslaitoksen mukaan Ruotsin väestöstä noin viisi prosenttia on muslimeita. Muslimiväestön koon ennustetaan tuplaantuvan vuoteen 2030 mennessä noin kymmeneen prosenttiin. Muslimien hedelmällisyysluku on Ruotsissa 2,5 kun ei-muslimeilla se on 1,8. Ruotsissa on noin 115 muslimimiestä per sata musliminaista. Muslimeista 22,5 prosenttia on 0-14-vuotiaita kun ei-muslimeista saman ikäisiä on noin 15 prosenttia. Muslimeista noin 26 prosenttia on 15-29-vuotiaita kun ei-muslimeista saman ikäisiä on 18,5 prosenttia. Harva ruotsalainen muslimi kuuluu suuriin ikäluokkiin: muslimeista 10,5 prosenttia on yli 60-vuotiaita kun ei-muslimeista saman ikäisiä on noin 24 prosenttia. (Pew Research Center 2011.)

Koska Ruotsin tilastokeskus ei tilastoi etnisyyden tai uskonnon perusteella, muslimien määrästä liikuu erilaisia arvioita. Tanskalaisen historioitsijan **Lars Hedegaardin** vuonna 2011 tekemän arvion mukaan Ruotsin väestöstä on muslimeita noin kuusi prosenttia eli 574 000 ihmistä. Ruotsissa oli 284 000 muslimia vuonna 1998, joten muslimiväestön määrä on tuplaantunut vuosien 1998 ja 2011 välisenä aikana. Samana aikana muslimien maahanmuutto ja muslimien luonnollinen väestönkasvu kattoivat hieman yli 41 prosenttia Ruotsin väestönkasvusta. (Hedegaard 2012.)

PALAVAT LÄHIÖT

Väkivaltaisista mellakoista on tullut lähes säännöllinen osa Ruotsin maahanmuuttajavaltaisia lähiöitä. Södertälje (2005), Malmö (2008), Rosengård (2007, 2010), Rinkeby (2010) ja Husby (2013) ovat karmeimpia esimerkkejä vuosien varrelta.

Ruotsin pääkaupungissa Tukholmassa asuu 765 000 asukasta ja Tukholman metropolialueella, joka muodostuu 27 kunnasta, asuu yli kaksi miljoonaa asukasta. Tukholma on pohjoismaiden väkirikkain

kaupunki. Noin 27 prosenttia Tukholman asukkaista on ulkomaalaistaustaisia ja 15 prosenttia on syntynyt ulkomailla, mikä on suurin määrä kaikista pohjoismaiden kaupungeista. Suurimmat ulkomailla syntyneiden ryhmät ovat suomalaiset (18 000), irakilaiset (16 400) ja iranilaiset (11 400), puolalaiset (10 600), turkkilaiset (7 400), somalit (7 400), chileläiset (5400) ja saksalaiset (4 800). (Statistik om Stockholm 2013.)

Tukholman Husbyn lähiö kuuluu kaupungin maahanmuuttajavaltaisimpiin. Sen asukkaista 85 prosenttia on joko ulkomailla syntyneitä tai kahden ulkomailla syntyneen vanhemman jälkeläisiä. Suhteessa enemmän maahanmuuttajia on Tukholman lähiöistä vain Rinkebyssä ja Tenstassa.

Husbyssa mellakoitiin yhdeksän päivän ajan toukokuussa 2013. ”En tiedä miksi he tekevät näin,” sanoi Mehmet, paikallisen pizzerian työntekijä, kun nuoret olivat hajottaneet ravintolan ikkunan kivillä. Nuoret tuhopolttivat muun muassa koulun ja terveyskeskuksen sekä heittivät kiviä palomiesten, poliisien ja näiden kaluston päälle. (The Australian 2013.) Husbyn mellakoihin osallistui satoja nuoria ja niissä loukkaantui seitsemän poliisia. Tuhopoltoja tai muuta ilkivaltaa tehtiin Husbyn lisäksi myös muissa Tukholman lähiöissä kuten Fittjassa, Kistassa, Rinkebyssä, Tenstassa, Bredängissä, Edsbergissa, Flemingsbergissa, Norsborgissa, Skarpnäckissä, Jakobstadissa, Rågsvedissä, Hagsätrassa ja Skogåsissa. Yhteensä 150 autoa poltettiin ja taloudelliset vahingot nousivat 63 miljoonaan ruotsin kruunuun. (The Economist 2013.)

Lähiöiden sosiaalista kehitystä edistävän Megafonen-järjestön mukaan Husbyn mellakat lähtivät liikkeelle siitä, kun poliisi ampui portugalilaisen 69-vuotiaan miehen tämän kotona. Portugalilaismies hyökkäsi machete-veitsi kädessä kohti poliisia. Loppujen lopuksi useat asiantuntijat näkivät varsinaiseksi syyksi mellakoille yhteiskunnallisen epätasa-arvon.

”Yhteiskuntamme on jakaantumassa yhä vahvemmin ja erot, olivat ne sitten sosiaalisia tai taloudellisia, ovat syvempiä. Täällä asuvat ihmiset kokevat iskut raskaimmin. Meillä on institutionaalista rasismia,” selitti **Rami al-Khamisi**, Megafonen-järjestön perustaja. ”Syy on hyvin yksinkertainen. Työttömyys, asuntotilanne ja poliisin epäkunnioittava käytös,” totesi **Rouzbah Djalale**, Norra Sidan -lehden päätoimittaja. ”Ymmärrän miksi useat ihmiset jotka asuvat näissä lähiöissä ja Husbyssa ovat huolissaan, hätäntyneitä ja vihaisia. Sosiaalinen syrjäytyminen on useiden ongelmien syy ja ymmärrämme sen,” kommentoi oikeusministeri **Beatrice Ask**. (The Guardian 2013.) ”Ruotsiin tulevat maahanmuuttajat ymmärtävät täydellisesti sen, että ruotsalainen järjestelmä on pystytetty tasa-arvon perustalle, mutta he ovatkin päättäneet, ettei tämä järjestelmä sovi erityisen hyvin heille,” amerikkalainen toimittaja **Christopher Caldwell** on kirjoittanut (Caldwell 2006).

Norjalaisen sosiaalipsykologin **Arnulf Kolstadin** mukaan Husbyn mellakat olivat välttämätön ja ymmärrettävä reaktio sosiaaliseen syrjäytymiseen. Kolstad toivoi että pohjoismaalaiset ottaisivat Tukholman mellakat yhtä lämpimästi vastaan kuin Lähi-idän arabikevään. ”Ehkä meidän pitäisi olla iloisia, että joku reagoi kun poliisi ottaa aseensa ja ampuu ihmisen tämän kotiin,” kysyi Kolstad viitaten portugalilaismiehen kuolemaan. Kolstadin mukaan 38 prosenttia Husbyn 20–25-vuotiaista nuorista ei ole koulussa tai työelämässä. ”On korkea aika, että kapina alkaa myös Ruotsissa,” vetoaa Kolstad. (Kolstad 2013.)

Tukholman integraatio-ongelmat eivät tosin rajoitu vain Husbyyn. Rinkebyn Bredbyn koulun rehtori **Björn Hjalmarsson** sanoi jo vuonna 2006, että ”segregaatio on tosiasia. Tämä on enklava. Bredbyn 400 oppilaasta alle 10 puhuu kotonaan ruotsia. Jotkut kunnianhimoisemmat vanhemmat lähettävät lapsensa keskustan kouluihin, jotta nämä saisivat kontaktia ruotsalasiin, mutta konservatiivisemmat muslimivanhemmat, joille Ruotsi on moraaliton ja ateistinen maa, käyttävät asuinalueen

'monikulttuurisia' kouluja.” (Caldwell 2006.) Rinkebyssä mellakoitiin kahden yön ajan toukokuussa 2010. Yli sata lähiönuorta heitteli kiviä, teki tuhopolttoja ja hyökkäsi poliisiin sekä palomiesten kimppuun.

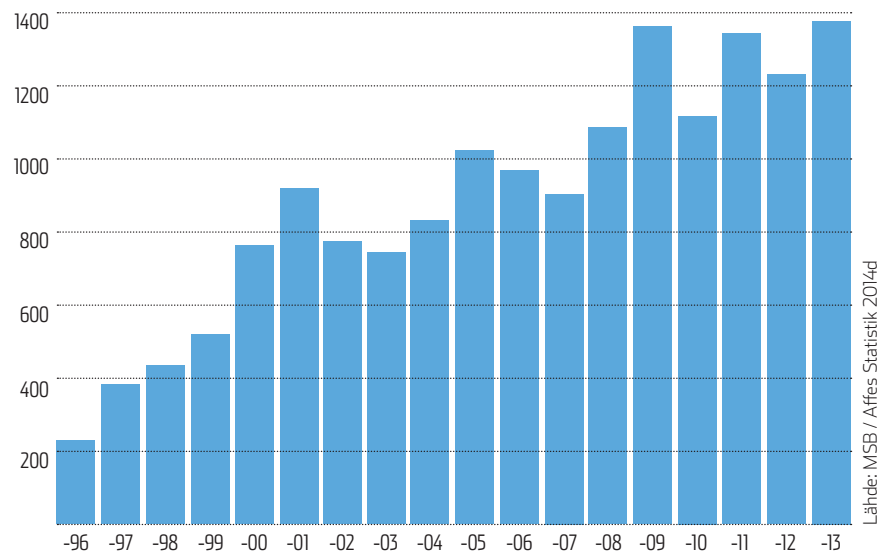
Huhtikuussa 2007 maahanmuuttajanuoriso poltti Malmön Rosengårdissa useiden vuorokausien ajan autoja ja roskakatoksia sekä kivitti poliisia ja palomiehiä. Tapahtumat saivat alkunsa siitä, että poliisi, joka oli kirjoittanut Malmön pormestarille kaupungin maahanmuuttajaongelmasta, ei saanutkaan potkua. (Ekelund 2007.) Rosengårdin toinen raju mellakka koettiin joulukuussa 2010, kun eräs vuokranantaja oli irtisanonut paikallisen islamilaisen kulttuuriyhdistyksen vuokrasopimuksen. Tilannetta rauhoittamaan kutsuttiin mellakkapoliiseja Tukholmasta ja Göteborgista asti. Autoja paloi ja kotitekoisia pommeja heitettiin poliisien sekä palomiesten päälle. Muutaman kuukauden ajan Malmön palo- ja pelastuslaitos pystyi menemään Rosengårdiin vain poliisisaattueessa.

Lähiöiden tapahtumilta silmien sulkeminen saa aikaan absurdeja kannanottoja. Ruotsin postilaitos päätti muutama vuosi sitten lopettaa postin jakelun Malmön Sevedin lähiöön, kun postinjakajat olivat joutuneet jatkuvien hyökkäyksien kohteeksi. Sevedin kaupunginosan johtaja **Anders Malmquist** totesi postilaitoksen päätöksestä, että se antaa paikallisille työttömille nuorille mahdollisuuden saada työpaikkoja postilaitokselta (Neuding 2012).

Ruotsin siviilivalmiustoimiston (Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, MSB) tilastojen mukaan vuonna 2013 Ruotsissa ilmoitettiin 1372 autojen tuhopolttoa, joista Tukholman läänissä 494. Vuodesta 2008 lähtien joka vuosi on tuhopoltettu ainakin tuhat ajoneuvoa. Vielä vuonna 1996 autojen tuhopolttoja tehtiin koko maassa 219. Siviilivalmiustoimisto huomauttaa, että koska yhdessä ilmoitetussa tulipalossa voi tuhoutua useampi ajoneuvo, itse palaneiden ajoneuvojen lukumäärä voi olla tilastoitua suurempi. Jo kesäkuussa 2008 Malmön

pelastustoimi ilmoitti, että palomiehet eivät enää suostu menemään Rosengårdiin ilman poliisisaattuetta (Aftonbladet 2008).

HENKILÖAUTOJEN JA MUIDEN AJONEUVOJEN TUHOPOLTOT RUOTSISSA VUOSINA 1996-2013

Kansainvälinen kuljetusyhtiö Schenker ilmoitti syyskuussa 2014 keskeyttävänsä toistaiseksi kaikki kuljetukset Tukholman Rinkebyn lähiöön. Syyksi ilmoitettiin että työntekijöiden turvallisuutta ei pystytä takaamaan. ”Meidän kuljettajamme eivät uskalla mennä sinne. Tämä on todella suuri ongelma,” kommentoi Schenkerin viestintäjohtaja **Pierre Olsson**. Hänen mukaansa ”paikallinen nuorisojengi” on hyökännyt toistuvasti muun muassa alueen aptekeille tavaroita kuljettavien Schenkerin kuljettajien kimppuun. Vakavimmassa tapauksessa pakettiauton kuljettaja loukkaantui vakavasti nuorisojengin yrittäessä varastaa Schenkerin

auton. Jopa vartiointiliike Securitaksen vartijat kieltäytyvät lähtemästä kuljetusreissuille. (Lagerwall 2014.) Kun ajattelee Rinkebyn kaltaista lähiötä, jonka asukkaista yli 90 prosenttia on ulkomaalaistaustaisia, on helppo päätellä ”paikallisen nuorisojengin” olevan maahanmuuttajajengi.

TERRORISMI SAAPUI RUOTSIIN

Ruotsi on saanut kokea myös yhden nykyajan kovimmista vitsauksista – terrorismin. Ääri-islamisti **Taimour Abdulwahab al-Abdaly** teki vuonna 2010 itsemurhaiskun Tukholmassa yhdellä kaupungin vilkkaimmista ostoskaduista. Kyseessä oli ensimmäinen ääri-islamistinen itsemurhapommi-isku pohjoismaissa. Onneksi al-Abdalyn kuudesta putkipommista vain yksi räjähti ja surmansa sai vain tekijä ja kaksi sivullista haavoittui.

Taimour Abdulwahab Al-Abdaly muutti Ruotsiin pakolaisena Irakista vuonna 1992 ja sai kansalaisuuden kymmenenvuotiaana. Perhe asettui Tranåsin kuntaan Jönköpingin läänissä. Al-Abdaly opiskeli vuodesta 2001 lähtien Britanniassa Bedfordshiren yliopistossa Lutonissa fysioterapiaa. Lutonin asukkaista 40 prosenttia on maahanmuuttajia – tuona aikana Al-Abdaly radikalisoitui. Hän meni kuitenkin naimisiin ja sai kaksi lasta. Kaiken kaikkiaan Al-Abdalyn ei voi sanoa olleen syrjäytynyt tai edes syrjitty, vaan kuten useimmat länsimaissa eläneet terroristit, hän teki itsenäisen valinnan. Määrätietoinen Al-Abdaly kouluttautui Jemenissä vuosina 2007 ja 2008.

Ennen iskuu uutistoimisto TT:lle ja turvallisuuspoliisi Säpolle arabiaksi, englanniksi ja ruotsiksi lähettämässään viestissä Al-Abdaly sanoi, että ei mennyt Lähi-itään töihin tai ansaitsemaan rahaa, vaan jihadin vuoksi. "Haluan pitää tämän lyhyenä," hän sanoi ja jatkoi: "Ruotsille ja kaikille siellä asuville: teidän on syytettävä itseänne ja [pilapiirtäjä]

sika **Lars Vilks**iä näistä teoista. [...] lopettakaa piirtämästä profeetta Muhammedia [...]".

Al-Abady teki terrori-iskunsa ennen kuin länsimaalaisten musliminuorten jihad-matkailusta tuli suorastaan muoti-ilmiö ja Charlie Hebdon iskut nostivat Muhammed-pilapiirroksia kaiken kansan tietoisuuteen. Ruotsin pääkaupunkiin tehdystä iskusta huolimatta virallinen Ruotsi vähättelee terrorismin vaaraa. Maltillisen kokoomuksen puheenjohtajan **Anna Kinberg Batran** mielestä ääri-islamistien ISIS-järjestön riveihin Syyriassa ja Irakissa liittyvät ulkomaalaiset taistelijat ovat itse "väkivallan uhreja". (Jakobson 2015.)

Ruotsissa toimivat terrorismin kannattajat ovat levittäneet verkostonsa varsin laajalle. Alkuvuodesta 2015 Ruotsin Työvoimavirasto joutui lopettamaan maahanmuuttajien kotouttamiseen tähdänneen ohjelman sen jälkeen, kun paljastui, että moni ohjelmaa toteuttamaan palkatuista maahanmuuttajaoppaista käytti ohjelmaa rekrytointikanavana terrorijärjestöille. (Iltalehti 2015a.)

Kansainvälisesti arvostettu ruotsalainen terrorismintutkija **Magnus Ranstorp** on todennut, että ”Suomi on sitä, mitä Ruotsi oli ennen: rauhaisa poukama myrskyisässä maailmassa”. Virallinen Ruotsi nukkuu ruususen unta, vaikka Ruotsista on lähtenyt jopa 300 taistelijaa Syyriaan ja Irakiin, joista osan tiedusteluviranomaiset pelkäävät suunnittelevan iskuu Ruotsiin palattuaan (The Local 2014). Kansalaiset ovat päätäjiään valveutuneempia. TNS Sifon tekemän tuoreen tutkimuksen mukaan yksi kolmesta ruotsalaisesta on huolissaan siitä, että terrori-isku tehdään Ruotsissa (The Local 2015). Huoleen on toden totta syytä, sillä pelkästään Göteborgin kaupungista on lähtenyt Syyrian taisteluihin haastatellun terroristin oman arvion mukaan 150 ihmistä, kun koko Yhdysvalloista on lähtenyt Pentagonin arvion mukaan noin sata henkeä (Wiman 2015).

VÄKIVALTTAA VAILLA KUNNIAA

Tukholman yliopiston tutkimus "Oskuld och heder" määrittelee kunnialttureihin ja kunniaväkivaltaan liitetyn kunniakäsitteen seuraavalla tavalla: Kunnian "omistavat" tässä yhteydessä miehet ja se on riippuvainen naisten seksuaalisesta käyttäytymisestä, jolloin sen voi joko voittaa tai menettää. Yksittäisen miehen asema yhteisössä riippuu siitä, miten muut näkevät hänet. Kunnia tässä yhteydessä tarkoittaa tutkimuksen mukaan sosiaalista ja symbolista pääomaa, jonka määrän mukaan paikka yhteisössä määrittyy. Miehen kunnia on riippuvainen kaikkien hänelle läheisten sukulaistensa käyttäytymisestä: siskojen, äidin ja serkkujen. Tämän lisäksi naimattomalle miehelle hänen tuleva avioavaimonsa kuuluu myös tähän joukkoon. Avioavaimon tulee olla vielä neitsyt avioon mentäessä. "Nämä vaatimukset yhteisön puolelta johtavat muun muassa ryhmän tai perheen suoraan tai epäsuoraan kontrolliin, jota harjoittavat etenkin vanhemmat miehet," tutkimuksessa todetaan. (Schlytter & Högdin & al. 2009.)

Kaikenkattava huoli tyttöjen neitsyydestä johtaa konflikteihin tyttöjen vapauden ja seksuaalisuuden kohdatessa kunnialttureiden vaatimukset. Varsinkin kun ympäröivä ruotsalainen yhteiskunta sallii esiaviolliset suhteet, joissa teini-ikäiset saavat päättää omista kumppaneistaan. Tutkimuksen yhteenvetopaperin mukaan "kyse on perimmäisistä kysymyksistä silloin, kun puhutaan siitä, saako yksilö valita oman kumppaninsa tai aviopuolisonsa, vai tekevätkö päätökset muu". Kyse on ennen kaikkea taistelusta maahanmuuttajavanhempien ja valtion välillä. Tutkimuksen mukaan sosiaalitoimi ei tunne riittävästi kunnialttureiden toimintatapoja ja on siten avuton esittämään vanhemmille selkeitä vaatimuksia asian suhteen. Tässä tilanteessa koulujen merkitys välittäjinä olisi tutkimuksen mukaan suuri. (Schlytter & Högdin & al. 2009.)

Kunniaväkivalta nousi Ruotsissa otsikoihin vuosituhaten vaihteissa **Fadime Sahindalin** ja **Pela Antrosin** kunniamurhien yhteydessä. Tuolloin erilaisen kunniaväkivallan uhreja arvioitiin olevan vuositasolla noin 1500. Kunniamurhia arvioitiin tällöin tapahtuvan vuosittain jopa joitain kymmeniä. (Kaleva 2004.)

MODERNIN AJAN JUUTALAISVAINOT

Azzam Tamimi, terroristijärjestö Hamasin jäsen Hebronista, Palestiinan itsehallintoalueelta, piti saarnan Tukholman Zayed bin Sultan Al Nahyanin moskeijassa vuonna 2003. Tamimi kertoi kannattavansa itsemurhaiskuja israelilaisia siviilejä vastaan. Moskeijan ulkopuolella aktivistit jakoivat lentolehtisiä, joissa kehoitettiin "tuhoamaan juutalaiset Palestiinasta Allahin nimessä". Miksi Ruotsin viranomaiset antoivat terroristin kehottaa kansanmurhaan pääkaupungin suurimmassa moskeijassa?

Antisemitistisiin tekoihin ja rikoksiin syyllistyvät lähinnä Malmön suuren muslimiyhteisön jäsenet. Malmön 300 000 asukkaasta noin 20 prosenttia on muslimeita. Malmöstä raportoidaan enemmän antisemitistisiä rikoksia kuin mistään muusta ruotsalaisesta kaupungista. Malmön kaupunki isännöi Eurovision laulukilpailuita vuonna 2013. Paikallinen nuorisojengi kysyi israelilaisilta toimittajilta, että ovatko he juutalaisia. Pelokkaat toimittajat valehtelivat olevansa Kyprokselta. Nuoret tivasivat, että "missä juutalaiset ovat, haluamme räjäyttää heidän majapaikkansa".

Ruotsissa raportoitiin 190 antisemitististä rikosta vuonna 2013. Ruotsin 15-17 000 ihmisen juutalaisyhteisö on ohjeistanut jäseniään, että nämä eivät kaikkialla käyttäisi juutalaisia tunnuksia turvallisuusyistä. Esimerkiksi Malmössä on alueita, joille ei ole syytä mennä kipa päässä ja Daavidin tähti -riipus näkyvästi kaulalla. (Oksanen 2015.)

Ruotsin yleisradion SVT:n toimittaja **Petter Ljunggren** teki sosiaalisen kokeen, jossa hän kulki kipa päässä ja Daavidin tähti näkyvästi kaulalla Malmön kaduilla. Tapahtumat kuvasi ja äänitti piilokamera ”Juutalaisviha Malmössä” -dokumenttia varten. Ljunggren muun muassa istuu kahvilassa ja useat ohikulkijat huutavat hänelle solvauksia. Toisessa paikassa Ljunggrenia kutsuttiin ”juutalaispaskaksi” ja ”juutalaissaatanaksi”. Kun toimittaja menee Lindängenin ja Rosengårdin lähiöiden keskustaan, tilanne äityy uhkaavaksi, kun miesjoukko piirittää hänet. Ljunggrenin päälle heitetään kerrostalojen ikkunoista kananmunia ja hänen käsketään poistua. (Ynetnews 2015.)

Kansainvälinen kuljetusyhtiö Schenker ilmoitti syyskuussa 2014 keskeyttävänsä toistaiseksi kaikki kuljetukset Tukholman Rinkebyn lähiöön”

Dokumentin mukaan useimmat Malmön 1500 hengen juutalaisyhteisöstä pelkäävät poistua kotoaan ja haluavat muuttaa pois kaupungista. Useat juutalaiset ovat muuttaneet Malmöstä esimerkiksi Tukholmaan tai Israeliin, sillä vuosikymmen sitten kaupungin juutalaisyhteisö oli puolet suurempi. Rabbi **Shneur Kesseleman** kertoo dokumentissa, että hänen päällensä on syljetty, kiviä heitetty ikkunaan ja autolla on yritetty ajaa päälle. Malmön pormestarina vuosina 1994-2013 toiminut sosiaalidemokraatti Ilmar Reepalu tyytyi syyttämään ongelmista kaupungin juutalaisia, koska nämä ”eivät tuomitse Israelin valtion politiikkaa”.

Judith Popinski, 90, selviytyi holokaustista ja muutti Malmöön

vuonna 1945. Popinskin mukaan kaupungin koulut eivät enää kutsu häntä puhumaan holokaustista, koska merkittävä osa oppilaista on muslimeja, jotka eivät joko kuuntele mitä hänellä on sanottavana tai kävelevät ulos luokasta. ”Malmö muistuttaa minua antisemitismistä, jota koin lapsena Puolassa ennen toista maailmansotaa”. (Snyder 2010.)

MAAHANMUUTTO JA RIKOLLISUUS

”Kaikki, joilla on kauppa täällä, pelkäävät ryöstetyksi tulemista,” sanoi Sydsvenskan-lehdelle kauppias **Jamal Ali**, jonka Malmön Hörbygata-nilla sijaitseva pieni kioski on ryöstetty neljä kertaa yhdentoista vuoden aikana. ”Minun on löydettävä jotain muuta. Jokin toinen paikka. Tai sitten muuttaa kokonaan pois Malmöstä. Täällä on kuin jossain viidakossa.” (Runol 2014.) Malmön korkea rikollisuusaste on saanut kaupungille lisänimen ”Ruotsin Chicago”, sillä kaupungissa oli vuoden 2013 aikana yli 110 ampumatapausta. Malmö on kuitenkin vain esimerkki uuden Ruotsin ongelmista kasvavan rikollisuuden kanssa.

On tutkimatta, että miten harjoitettu maahanmuuttopolitiikka muuttaa ruotsalaisten käsitystä yhteisvastuullisesta ruotsalaisesta kansankodista. Tullberg kuitenkin kirjoittaa tutkimuksessaan, että ”painotan rikollisuutta kertoimella kaksi maahanmuuttajille ja kertoimella yksi kantaruotsalaisille. Syy tähän on että maahanmuuttajien todennäköisyys tehdä rikos on yleisesti 2,5-kertainen ja nelinkertainen vakavissa rikoksissa verrattuna kantaruotsalaisiin.” Tullberg perustaa

arvionsa maahanmuuttajista ja heidän lastensa rikollisuusasteesta tehtyihin kahteen laajaan tutkimukseen, joista tuorein on vuodelta 2005. (Brottsförebyggande rådet 2005.)

Maahanmuuttajien yliedustus rikollisuustilastoissa näyttää seuraavanlaiselta:

**MAAHANMUUTTAJATAUSTAISEN VÄESTÖN TODENNÄKÖISYYS
JOUTUA EPÄILLYKSI RIKOKSESTA VERRATTUNA
KANTARUOTSALAIISIIN**

	Yliedustuserroin
Ruotsissa syntynyt, molemmat vanhemmista syntyneet Ruotsissa	1
Ruotsissa syntynyt, toinen vanhemmista syntynyt Ruotsissa	1,4
Ruotsissa syntynyt, molemmat vanhemmista syntyneet ulkomailla	2,0
Ulkomailla syntynyt	2,5

Lähde: BRÅ / Affes Statistik 2014a

Maahanmuuttajien yliedustus rikollisuustilastoissa ei aiheuta valtionhallinnolle ongelmia, jos maahanmuuttajaväestö on pieni. Silloin voi vain todeta, että valtaosan rikoksista tekevät kantaruotsalaiset, mutta kun ulkomaalaistaustaisten osuus on Malmön, Göteborgin tai Tukholman lähiöissä 80-90 prosenttia, ilmiötä ei voi mitenkään lakaista maton alle.

Metro-lehden mukaan vuonna 2012 Malmön poliisille tehtiin 2654 rikosilmoitusta kaupungin kouluissa tai niiden välittömässä läheisyydessä tapahtuneista tapauksista. Ilmoitetuista tapauksista kaksisataa oli pahoinpitelyjä. Todellisuudessa tapausten määrä saattaa Malmön alueella olla paljon suurempi, sillä jotkut koulut yrittävät itse selvittää tapauksia rikosilmoituksen tekemisen asemesta. Kyse ei ole mistään pikkurikoksista, sillä kiristykset, raiskaukset ja aserikokset eivät ole harvinaisuuksia ilmoitusten joukossa. ”Meillä oli suuria ongelmia ulkopuolisten kanssa, jotka tulivat kouluun ryöstämään ja hakkaamaan oppilaita”, kertoi Augustenborgsskolanin yläasteen rehtori Metro-lehdelle.

Sanomalehti Skånska Dagbladet uutisoi Malmön maahanmuuttajavaltaisen Rosengårdin lähiön opettajista toukokuussa 2014. Useat alueen opettajat hakevat epätoivoisesti uusia töitä. He etsivät ulospääsyä työympäristöstä, jota he kuvailevat mellakkatunnelmineen ja jatkuvine palohälytyksineen anarkiaksi. Alueen Rosengårdsskolan on Aftonbladetin mukaan vuonna 2011 arvioitu Ruotsin huonoimmaksi kouluksi, jos katsotaan todistusten keskiarvoja ja oppivelvollisuuden läpäisemistä.

Rosengårdissa sijaitsevan Varner Rydénin koulun oppilaiden väkivaltainen käytös on johtanut siihen, että turvallisuuden takaamiseksi koulu on suljettu toistaiseksi. ”Väkivaltaa, uhkauksia ja verbaalisia hyökkäyksiä. Ongelmia on ollut myös muiden koulujen oppilaiden kanssa,” sanoi Malmön kaupungin koulutusjohtaja **Hans Nilsson** uutistoimisto TT:lle. ”Tietty oppilasryhmät aiheuttavat niin paljon ongelmia, että opettajat eivät pysty käsittelemään tilannetta,” Nilsson sanoi. Malmön kaupunki palkkaa nyt turvallisuusalan yrityksen parantamaan koulun turvallisuutta. Opettajille annetaan myös koulutusta konfliktien hoitoon ja turvallisuuden ylläpitämiseen. (Iltalehti 2015b.)

POLIISI VOIMATON

Sosiologi **Petra Åkessonin** Lundin yliopistossa tekemän tutkimuksen mukaan nuoret maahanmuuttajarikolliset valikoivat uhreikseen erityisesti kantaruotsalaisia. Tutkittavana oli yksitoista 15-17-vuotiaasta maahanmuuttajataustaista nuorisorikollista, jotka asuvat Malmössä. Åkessonin tutkimuksessa viitataan poliisin ja sosiaalityöntekijöiden raportteihin, joiden mukaan ryöstöistä on tullut monille malmöläisnuorille osa arkipäivää, eivätkä uhrit aina ajattele, että ryöstöistä pitäisi tehdä rikosilmoitus. Tekijät ovat useimmiten nuoria maahanmuuttajia. Ryöstöjä tehdään kaikissa kaupunginosissa, kaikkina vuorokaudenaikoina. Ryöstäjät ovat 90-prosenttisesti poikia, tavallisesti 15-17-vuotiaita.

Noin puolet ryöstöistä kohdistui koulutovereihin päiväsaikaan. Noin puolessa tapauksista välittömässä läheisyydessä oli aikuisia, mutta nämä joko eivät ymmärtäneet, mitä on tekeillä, tai katsoivat parhaaksi olla puuttumatta siihen. (Åkesson 2006.)

Tukholmassa ja Malmössä tehtyjen poliisitilastojen ja kyselyjen mukaan 10 prosenttia 15-17-vuotiaista pojista ja viisi prosenttia samankäisistä tytöistä oli ryöstetty vuonna 1999. Suunnilleen yhtä suuri osuus nuorista oli itse ollut osallisena ryöstöissä. Malmössä 69 prosenttia epäillyistä oli syntynyt ulkomailla, mutta luvun ulkopuolelle jäävät luonnollisesti maahanmuuttajille Ruotsissa syntyneet lapset. Nuoret, joiden molemmat vanhemmat olivat syntyneet Ruotsissa, joutuivat todennäköisimmin ryöstetyiksi. Pojat kertovat viettävänsä aikaa kaupungilla, kunnes he näkevät uhriksi sopivia nuoria. He eivät suunnittele ryöstöjä etukäteen:

”Ei, me vain ryöstämme jonkun; näemme ruotsalaisia, jotka vaikuttavat rikkailta tai joilla on hienot kännykät, ja sitten me ryöstämme heidät.”

”Ei, me vain ryöstämme heidät; jos se on ruotsalainen, lähdemme liikkeelle.”

Nuoret eivät päästä ennakkoon, missä ryöstö tapahtuu, tai mitä tavaroita he ryöstävät. Kaikki ovat haastatellut ovat sitä mieltä, että kantaruotsalaisia on helpointa ryöstää, koska nämä ovat niin peloissaan ryöstötilanteessa. Haastatellut käyttävät sanoja ”pelokas” (”rädda”), ”nynny” (”mesiga”) ja ”tyhmä” (”dumma”) kuvaillessaan ruotsalaisia: ”Ruotsalaiset eivät tee mitään; ne vain antavat meille tavaransa, ne ovat niin nynnynä”.

Yhteistä haastateltaville oli, että he näkivät rikollisuuden elämäntapana: ”Kun olemme kaupungilla ryöstämässä, käymme sotaa, olemme sodassa ruotsalaisia vastaan”. Päämotivaatio ei ole raha, vaan voiman osoittaminen: ”Valta on minulle sitä, että ruotsalainen katsoo minua,

menee makuulle ja suutelee jalkojani”, kuten yksi tutkimuksen haastateltavista sanoo.

Osa pojista valittelee, että ”ruotsalaiset eivät pidä meistä, he vihaavat meitä; jos olemme jossakin, ruotsalaiset luulevat, että aiomme lyödä heitä tai ryöstää heiltä jotakin; poliisi pysäyttää meidät aina, vaikkamme ole tehneet mitään”. (Åkesson 2006.)

Ruotsin poliisi julkaisi lokakuussa 2014 kartan 55 alueesta, joiden hallinnan poliisi julkisesti myöntää menettäneensä rikollisjengeille. Esimerkiksi Göteborgista mukana on Hammarkullenin, Biskopsgårdenin ja Angeredin alueet. Näille alueille postilaitoksella, palomiehillä ja ambulansseilla on ollut niin vaarallista mennä, että tavaksi on tullut pyytää poliisilta virka-apua. Nyt näille alueille meneminen on vaarallista jo poliiseillekin. Epäviralliset oikeuslaitokset jakavat alueilla tuomioita perustuen vallassa olevan jengin oikeus- ja kulttuurikäsitteisiin. Poliisin raportissa kerrotaan, että osalla näistä alueista on rikollisjengien hoitama rajavalvonta. (Rikskriminalpolisens 2014.)

Tilanne on näillä 55 alueella niin vaikea, että Ruotsin ensihoitajien ammattiliitto on vaatinut sotilastason suojautumisvälineitä. ”He tarvitsevat mellakkakypäriä, luotiliivejä, säärisuojia ja pistoolikoteloita. Sellaisia välineitä tarvitaan siinä ympäristössä työskentelemiseen. He tarvitsevat tietysti myös hengityssuojaimia,” sanoi ammattiliiton puheenjohtaja **Henrik Johansson**. Hänen mukaansa ambulanssien henkilöstöä kohti on ammuttu, ambulanssit on yritetty rikkoa, sairaanhoitajien kimppuun on käyty ja heilutettu jopa machete-veistä. (Krey 2014.)

Tukholman Västerortin poliisilaitos on vaihtanut kaikkien poliisi-autojensa tuulilasit vahvasta polykarbonaatista tehtyyn lasiin, kun kivien heittämisestä kohti poliiseja tuli lähiöissä viikoittaista ja useat poliisit loukkaantuivat virkatehtävissä. ”Ehdimme nostaa kätemme silmiemme suojaksi [kun meitä kohti heitettyt kivet rikkoivat tuulilasin]. Meidän täytyi lähteä alueelta ja kutsua apuvoimia. Emme voineet enää ajaa

autoa,” kertoo poliisi **Erik Hasselrot** Husbyn lähiössä tapahtuneesta ilkivallasta. Lasinsiruja meni Hasselrotin suuhun, mutta hän selvisi ilman vakavia vammoja. ”Me olisimme voineet sokeutua,” hän sanoo. Muovimainen polykarbonaatti kestää usean kilon painoisten kivien voiman ilman että tuulilasi hajoaa. Poliisiautojen lasien vaihto maksoi runsaat 200 000 kruunua. (Bergmark 2015.)

Jugoslavian hajoamissotien aikana Ruotsiin tuli Balkanilta paljon pakolaisia, ja heidän joukossaan myös kovan luokan rikollisia. ”Jugomafia” on tunnettu käsite. Rikollisjengit hankkivat maahanmuuttajalähiöiden nuoria jäsenikseen. Ruotsalainen ryöstöihin ja kiristykseen erikoistunut Black Cobra -jengi on jo levinnyt Suomeen. Neljä Lähi-idästä kotoisin olevaa henkilöä, joista kolme asuu Ruotsissa ja yksi on Black Cobran jäsen, tuomittiin Varsinais-Suomen käräjäoikeudessa maaliskuussa 2013 vankeusrangaistuksiin laittoman maahantulon järjestämisestä. Turun Sanomien mukaan nelikko auttoi lokakuussa 2010 Tukholmasta Turkuun iranilaismiehen, jolla ei ollut maahantuloon oikeuttavaa passia, muuta matkustuskirjaa, viisumia tai oleskelulupaa. Salainen organisaatio oli järjestänyt miehen Iranista Euroopan halki Göteborgiin. Iranilainen maksoi salakuljettajille matkastaan Iranista Suomeen noin 12 000 euroa.

MUUTAMA SANA SEKSUAALIRIKOKSISTA

Vuonna 2013 Ruotsin poliisille ilmoitettiin virallisesti 5900 raiskauksesta. Luku oli hieman pienempi kuin vuonna 2012, mutta määrä on ollut melkein tai hieman yli 6000 useamman vuoden ajan. (Brottsföbyggande rådet 2014.)

Tuoreen norjalaisen tutkimuksen mukaan vain 11 prosenttia raiskaustapauksista ilmoitetaan poliisille (NKVTS, 2014). Norjassa tehtyä tutkimusta ei toki voi suoraan soveltaa Ruotsiin, mutta maiden samankaltaisuudesta johtuen tutkimustulos antaa suuntaa myös Ruotsin tilanteesta.

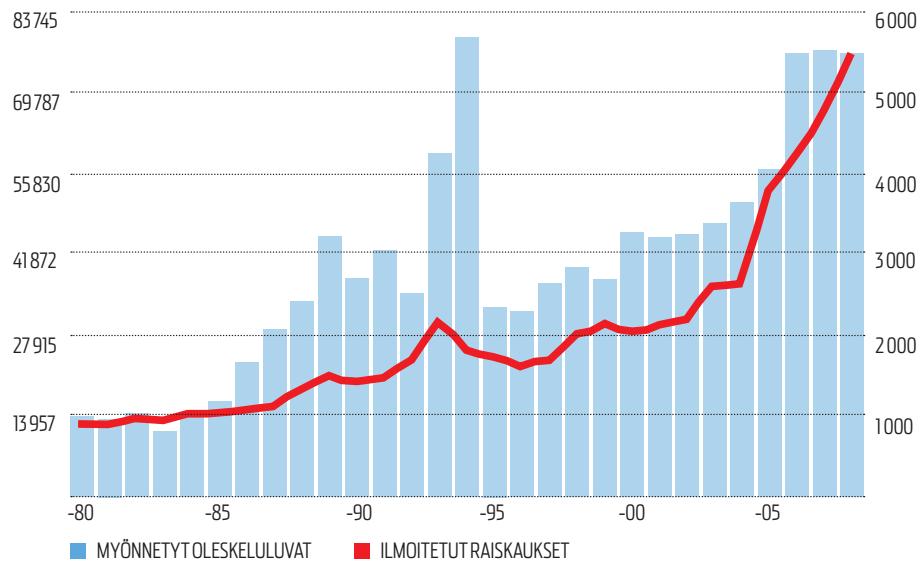
Jos poliisille ilmoitetut 6000 raiskausta ovat vain 11 prosenttia todellisesta kokonaismäärästä, silloin Ruotsissa tehdään mahdollisesti jopa 54-55 000 raiskausta vuodessa. Jos ajatellaan että Norjan tulosta ei voida soveltaa näin suoraviivaisesti Ruotsiin, niin esimerkiksi puoletkin eli 27-27500 raiskausta vuodessa on korkea luku. Kaikki esittämäni henkilökohtaiset arviot perustuvat virallisten tilastojen ja tutkimusten antamiin lukuihin.

Ruotsi on joka tapauksessa jo poliisille ilmoitettujen raiskausten määrissä maailman kärjessä, kun tapaukset suhteutetaan väkilukuun. Vuonna 2010 Ruotsissa ilmoitettiin 63 raiskausta 100 000 asukasta kohden, mikä on eniten Euroopassa ja toiseksi eniten koko maailmassa. Asiaa on selitetty sillä, että raiskauksen määritelmän on Ruotsissa muita maita väljempi ja tilastointitapa erilainen verrattuna moniin muihin maihin. On myös nostettu esiin, että vain pieni osa ilmoitetuista raiskauksista johtaa oikeuden langettamiin tuomioihin. Tästä huolimatta luvut ovat hälyttäviä. (BBC 2012.)

Rikoksien ehkäisyyn keskittyvän oikeusministeriön alaisen viraston BRÅ:n mukaan ulkomailla syntyneet ovat syytettyinä raiskauksista 4,5 kertaa useammin kuin kantaruotsalaiset (BRÅ 2005). Ulkomaalaistautaiset korostuvat siis raiskaustilastoissa samoin kuin Suomessakin, kun muistetaan, että kaikista Suomessa tuomituista seksuaalirikoksista noin neljännes on ulkomaalaistaustaisten tekemiä, perusmuotoisista raiskauksista ulkomaalaistaustaisten tekemiä on 34 prosenttia ja törkeistä raiskauksista 41 prosenttia. (Uusi Suomi 2012)

Naisten sukupuolielinten silpominen on ollut Ruotsin laissa kiellettyä vuodesta 1992 lähtien. Ruotsin terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen arvion mukaan 38 000 Ruotsissa asuvan tytön ja naisen sukupuolielimet on silvottu. Lisäksi 19 000 tyttöä ja naista uhkaa sukupuolielinten silpominen. (Forslind 2015.) Ruotsalaiset viranomaiset toteavat että silpominen on tehty ennen Ruotsiin tuloa, eikä erityisiin toimenpiteisiin ilmiön ehkäisemiseksi ole ryhdytty.

RAISKAUKSIEN JA MYÖNNETTYJEN OLESKELULUPIEN MÄÄRÄ VUOSINA 1980-2008

Lähde: Migrationsverket, BRÅ / Affes Statistik 2014e

MAAHANMUTTOKRIITTISYYS JA POLIITTINEN KORREKTIUS

Ulkoministeri **Carl Bildt** vetosi Dagens Nyheterissä päivää ennen Ruotsin vuoden 2014 valtiopäivävaaleja, että kukaan ei äänestäisi ruotsidemokraatteja: ”Kunnon kansalainen ei yksinkertaisesti anna ääntänsä sellaiselle kansanliikkeelle”. Kyse oli maltillisen kokoomuksen viimeisestä yrityksestä estää äänestäjäpako. Ei ole sattumaa, että viestinviejänä toimi Bildt, maan kaikkein arvostetuin poliitikko. Lopulta useampi kuin joka kahdeksas ruotsalainen antoi äänensä ruotsidemokraateille tietäen, että Carl Bildt, poliittinen eliitti ja media eivät pidä häntä sen vuoksi ”kunnon kansalaisena”.

Ruotsidemokraattien yhteiskunnallinen stigma näkyy puolueen aktiiveissa: puolueella ei ole yhtään tohtoritason taloustieteilijää, joka voisi kehittää talouspoliittista linjaa. Ei yhtään asianajajaa. Yhä useampi äänestää ruotsidemokraatteja, mutta vakiintuneessa yhteiskunnallisessa asemassa oleville ruotsidemokraattien aktiivijäsenyyden hinta on yhä liian suuri.

Suurin syy ruotsidemokraattien kasvaneelle suosiolle on sen muita

puolueita tiukempi maahanmuuttopoliittinen linja. Ruotsidemokraatit vähentäisi maahanmuuttoa 90 prosentilla, jolloin Ruotsin vuosittainen nettomaahanmuutto olisi Suomen suuruusluokassa. Kyselytutkimuksissa useimmat ruotsalaiset pitävät eniten ruotsidemokraattien maahanmuuttopoliittisesta linjasta. Vain vähemmistö ruotsalaisista on viime vuosina halunnut maahanmuuton kasvua, mutta siitä huolimatta pääministeri Reinfeldtin kaudella maahanmuuton määrä tuplaantui. Siksi kunnan kansalaiset alkoivat äänestää Bildtin mielestä epäkunniallista puoluetta.

Ruotsidemokraattien kannattajat ja edustajat kohtaavat ennennäkemätöntä syrjintää. Sanomalehdet kieltäytyivät valtiopäivävaalien alla julkaisemasta puolueen vaalimainoksia. Expressen-lehti heijasti valtiopäivätalon seinään iskulauseen ”äänestä ei rasismille”. Kaksitoista Ruotsin neljästätoista ammattiliitosta ei hyväksy ruotsidemokraattia luottamustehtävään. Kun ruotsidemokraatit järjestivät toritapahtuman Härjedalenin Svegin kylällä niin paikalliset kirkonkellot soivat taukoamatta häiritäkseen kokoontumista. Skånen maakunnassa paikallinen liikenneoitsija Skånetrafiken ei anna ruotsidemokraattien mainostaa bussiansa kyljessä, koska puolueen mainoksien voidaan tulkita olevan ”rasistisia, säädyttömiä ja yhteensovittamattomissa yhteiskunnan eettisten arvojen kanssa”. Kiellettyjen mainostekstien hävyttömyys jääköön lukijan arvioitavaksi:

”Vähemmän maahanmuuttoa tänne,
enemmän apua pakolaisille paikanpäälle.”

”Toimia rikollisuutta vastaan – enemmän tukea uhreille.”

”Lopetetaan järjestäytynyt kerjääminen.”

Ruotsin Journalistiliitto hyväksyi yksimielisesti uudistetut journalistin ohjeet lokakuussa 2014. Ohjeistus on muotoiltu samalla tavalla kuin

ammattiliitoissa, jotka eristävät toiminnastaan kaikki joiden saadaan tietää olevan ruotsidemokraatteja:

”Liitto haluaa suojella demokratiaa ja kaikkien ihmisten tasa-arvoa. Liiton hallitukseen, piirijärjestöön, journalistiklubiin tai paikallisyhdistykseen valittujen luottamushenkilöiden täytyy työskennellä jäsenistön edun nimissä perustuen kaikkien ihmisten tasa-arvoon.” (Journalistförbundet 2014.)

Ei ole mitenkään tavatonta, että länsimaisessa liberaalissa demokratiassa toimivat haluavat kunnioittaa ihmisten tasa-arvoa, mutta ruotsalaisessa mediassa tällä ohjeistuksella halutaan kieltää ruotsidemokraatteja kannattavien työskentely Journalistiliiton alaisina toimittajina. Luulisi, että Journalistiliitolle tärkeintä olisi tuottaa vapaata, riippumatonta ja faktoihin perustuvaa tiedonvälitystä eikä keskittyä jonkin aate- tai muun viiteryhmän demonisointiin ja ulossulkemiseen demokraattisesta prosessista.

Kun katsoo tutkimusta siitä, että mitä puolueita ruotsalaiset toimittajat kannattavat, mikään ei enää yllätä. Göteborgin yliopiston journalismin professorin **Kent Aspin** tekemän tutkimuksen mukaan kaikista toimittajista 41 prosenttia kannattaa ympäristöpuoluetta, kun tutkimuksen aikaan koko väestössä kannatus oli 12 prosenttia. Ruotsin televisiokanavilla työskentelevistä toimittajista ympäristöpuoluetta kannattaa 52 prosenttia ja radiokanavilla työskentelevistä 54 prosenttia. Ruotsin yleisradiolla työskentelevistä toimittajista eri punavihreitä puolueita kannattaa 80 prosenttia. Aspin mukaan ympäristöpuolue ”elää suojavyöhykkeellä” ja ei saa samanlaista kritiikkiä osakseen kuin muut puolueet. Tutkimukseen oli satunnaisesti valikoitu 2500 toimittajaa ympäri Ruotsia, joista 60 prosenttia vastasi tutkimukseen. (Asp 2014.)

7

KANSANKODIN KUOLINVUOTEELLA

Ruotsista on tullut väkilukuun suhteutettuna yksi läntisen maailman suurimmista maahanmuuttomaista. Euroopan maista vain Sveitsissä on ulkomaalaistaustaisten osuus väestöstä suurempi kuin Ruotsissa. Vuosien 2004 ja 2013 välisenä aikana Ruotsi antoi oleskeluluvan 152 000 pakolaiselle. Perheenyhdistämisten myötä maahan tuli näiden lisäksi 313 000 ihmistä eli yhteensä 465 000 humanitaarista maahanmuuttajaa.

Mikäli viimeisten kymmenen vuoden aikana nähty suhde pakolaisten määrän ja heistä seuraavien perheenyhdistämisten määrän välillä jatkuu, Ruotsiin muuttaa vuosina 2014-2018 lähes 600 000 humanitaarista maahanmuuttajaa kolmannelta maailmalta. Vuosien 1850 ja 1930 välisenä aikana noin puolitoista miljoonaa ruotsalaista lähti Yhdysvaltoihin ja Kanadaan. Nykyisellä tahdilla Ruotsi ottaa vastaan saman ihmismäärän kymmenessä vuodessa.

Maahanmuuttajien määrä yhdistettynä suhteellisen kalliiseen hyvinvointivaltioon ja työpaikkojen puutteeseen on nostanut maa-

hanmuuton kustannukset tuhoisiin mittasuhteisiin. Maahanmuuttajat kotoutetaan alusta lähtien sosiaaliturvaan, työttömyyteen ja ulkopuolisuuteen. Jos nykyinen tahti jatkuu, kantaruotsalaiset ovat vähemmistö vuosisadan puoleenväliin mennessä.

Ruotsi on pohjoismaiden narsisti, jonka sairaalloisen ylimielisyyden ja omahyväisyyden kaikki ulkopuoliset huomaavat, mutta josta poliittisen korrektiuden vallassa vaietaan. Ruotsalaiset puolueet ovat valmiita jopa mieluummin hautaamaan länsimaisen demokratian kuin antamaan kaikkien ruotsalaisten ottaa avoimesti kantaa maahanmuuttopoliittikkaan. Liberaali länsimainen demokratia kuopataan jo ennen kuin väestön enemmistö ei enää kannata liberaalia länsimaista demokratiaa.

Jos Per Albin Hansson näkisi, miten kansankodissa eletään Malmön, Göteborgin, Tukholman ja monien muiden kaupunkien maahanmuuttajavaltaisissa lähiöissä, hän järkyttyisi. Olisi mielenkiintoista kuulla, kuinka nykyiset demarijohtajat perustelisivat kansankodin nykytilan Hanssonille. Suomalaisilla sosialidemokraateilla on ollut oma tapansa suhtautua ruotsalaistoveriansa ”sopimisen kulttuuriin”:

”On hienoa nähdä, että vastuulliset poliittiset toimijat Ruotsissa ymmärsivät poliittisen kentän sopimisen kulttuurin arvon ja löysivät tavan, jolla uusintavaaleilta vältyttiin,” totesi sosialidemokraattien puheenjohtaja **Antti Rinne**.

Sosialidemokraatit on Ruotsin historiallinen valtapuolue, mutta samassa maahanmuuttopoliittisessa rintamassa ovat olleet lähes kaikki muutkin puolueet. Maltillisen kokoomuksen **Tobias Billström**, joka toimi maahanmuuttoministerinä vuosina 2006–2014, yritti kaudellaan varovasti herättää keskustelua maahanmuuton kestävästä tasosta. Billströmin puheenvuoron tyrmäsi jopa hänen oma puoluetoverinsa, pääministeri Fredrik Reinfeldt.

Kulttuurinen sopeutuminen on vahvasti sidoksissa taloudelliseen sopeutumiseen. Maahanmuuttajien taloudellisen integraation puute johtaa uuteen etnisyyteen perustuvaan luokkajakoon, jossa ammattitatus liittyy näkyvästi etnisyyteen. Ruotsissa maahanmuuttaja tienaa keskimäärin 40 prosenttia vähemmän kuin kantaruotsalainen. Kansankodin perustassa muhii sosioekonominen aikapommi.

Suomi on toistamassa Ruotsin monikulttuurisuuskoekilun virheet. Oli kyse sitten maahanmuuttajavaltaisten asuinalueiden eriytymisestä, työttömyydestä, rikollisuudesta tai ääri-islamismista, maamme noudattaa Ruotsin viitoittamaa tietä. Maahanmuuttajat sullotaan samoihin lähiöihin, sopeutumista hankaloittaa passivoiva sosiaaliturvajärjestelmä, maahanmuuttajanaiset työnnetään omiin uimahallivuoroihin ja lähtömaan kulttuuria sekä kieltä halutaan vaalia verovaroin. Lopulta syytetään vastaanottavan yhteiskunnan ”syrjiviä rakenteita” ja tarjotaan ratkaisuksi niin sanottua positiivista syrjintää.

Jos haluamme välttää samanlaisten maahanmuuttajalähiöiden syntymistä, mitä löytyy Ruotsin suurista kaupungeista, meidän täytyy tehdä asioita toisin kuin Ruotsi. Kielteinen kehitys pitäisi Suomessa pystyä kääntämään, mutta valitettavasti siitä ei ole toistaiseksi näyttöä. Kun onnistumisen tai epäonnistumisen mittareina käytetään riippuvuutta sosiaalityöistä, työttömyyslukuja ja ulkomaalaistaustaisten edustusta rikostilastoissa eroavat Suomi ja Ruotsi vain mittakaavassa.

Kuten perussuomalaisen maahanmuuttopoliittisessa ohjelmassa aivan oikein todetaan, ”Suomen on irrottauduttava siitä 25 vuotta jatkuneesta ajatuksesta, että maahanmuutto ja monikulttuurisuus sinänsä olisivat tarpeellisia tai tavoiteltavia asioita. Siirtolaisuus on yhtä vanha ilmiö kuin ihmiskuntakin, mutta sitä on myös aina pyritty hallitsemaan hyötyjen maksimoimiseksi ja haittojen minimoimiseksi. Avokätinen hyvinvointivaltio ja avoimet rajat eivät ole yhteensovitettavissa.”

Ruotsin maltillisen kokoomuksen maahanmuuttopoliittinen linja

on vuosien saatossa muuttunut yhä liberaalimmaksi, kun liberaalit ovat vallanneet puolueessa asemia. Entinen puoluejohtaja ja pääministeri Fredrik Reinfeldt tuntuu uskovan liberaalilinjaan, jos hänen surullisenkuuluisaa maahanmuuttoa koskevaa puheenvuoroaan on uskominen:

”Mitä riittävästi tarkoittaa? Onko Ruotsi täynnä? Ovatko Pohjoismaat täynnä? Onko meitä liikaa? Pohjolassa asuu 25 miljoonaa ihmistä. Lennän usein Ruotsin maaseudun yli. Suosittelen muita tekemään samoin. Siellä on loputtomasti peltoja ja metsiä. Tilaa on niin paljon kuin vain voi kuvitella. Ne, jotka väittävät että maa on täynnä, heidän täytyy näyttää, että mistä se on täynnä.”

Jos valtapuolueet jättävät tietoisesti maahanmuuttokriittiset äänet päätöksenteon ulkopuolelle, yhä useampi ruotsalainen kääntyy kannattamaan järeitä muutoksia maahanmuuttopolitiikkaan. Sifo-tutkimuslaitos kysyi joulukuussa 2014 Svenska Dagbladetin toimeksiannosta äänestäjiltä mielipidettä maahantuloehdoista. Tuolloin 43 prosenttia kaikista vastaajista kannatti siirtymistä pysyvien oleskelulupien myöntämisestä määräaikaisten oleskelulupien myöntämiseen. Porvaripuolueiden kannattajista samaa mieltä oli 60 prosenttia.

Ruotsin taloudellinen kantokyky ei kestä näin laajaa sosiaaliperusteista maahanmuuttoa. Päittäjien on myös otettava kantaa uskontojen ja sitä kautta kulttuurien välisiin yhteentörmäyksiin. Kun vapaat länsimaat taistelevat totalitaristista ääri-islamismia vastaan, milloin poliittinen eliitti alkaa kuunnella kansalaisten tunteja ja laittaa rajat islamismin leviämislle? Jos mitään ei tehdä, kysymys on silloin enää vain siitä, että milloin kansankoti vetää viimeisen henkäyksensä.

Tukholman kauppakorkeakoulun professori **Magnus Henrekson** ei ole toiveikas: ”Ne jotka käyvät töissä ja luovat uraa eivät huomaa ongelmia. Kun ei asu Husbyssa, kuulee Husbysta vain uutisista. Kun varakkaat eivät näe ongelmia ympärillään, se heikentää painetta puuttua tilanteeseen. Nuoruuteni Ruotsin kauneus oli ihmisten kyvyssä elää ja

työskennellä yhdessä. Näin ei enää ole, mikä tekee minut surulliseksi”. (Neuding 2014.)

Vaikuttaa siltä, että ruotsalaiset valtapuolueet kulkevat kirjailija **Bertolt Brechtin** kuuluisan runon Die Lösungin jalanjäljissä:

*”Eikö tällöin olisi helpompaa hallitukselle hajottaa kansa,
ja valita toinen?”*

LÄHTEET:

Affes Statistik 2014a: Demokratin under Reinfeldt

Saatavissa: <https://affes.wordpress.com/2014/09/12/demografin-uder-reinfeldt/>

Affes Statistik 2014b: Folkbytet ångar på

Saatavissa: <https://affes.wordpress.com/2014/03/31/folkutbytet-angar-pa/>

Affes Statistik 2014c: Sverige och Tyskland tar ansvar?

Saatavissa: <https://affes.wordpress.com/2014/12/18/sverige-och-tyskland-tar-ansvar/>

Affes Statistik 2014d: Anlagda bildbränder 1996–2013 i Sverige och Stockholms län

Saatavissa: <https://affes.wordpress.com/2014/06/08/anlagda-bilbrander-1996-2013-i-sverige-och-stockholms-lan/>

Affes Statistik 2014e: Beviljade uppehållstillstånd - Våldtäkter 1980–2008.

Saatavissa: <https://affes.wordpress.com/2009/05/08/beviljade-uppehallstillstand-valdtakter-1980-2008/>

Aftonbladet (2008): Inga brandmän i Rosengård utan polis. Aftonbladet 13.6.2008.

Saatavissa: <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article11437263.ab>

Andersson, Lina & Hammarstedt, Mats (2011): Invandrades egenföretagande – trender, branscher, storlek och resultat. Ekonomisk Debatt 2/2011. Saatavissa: <http://nationalekonomi.se/filer/pdf/39-2-lamh.pdf>

Arnstberg, Karl-Olov ja Sandelin, Gunnar (2013): Invandring och mörkläggnig. Debattförlaget.

Asp, Kent (2014): Journalistkårens partisympatier. Göteborgin yliopisto. Saatavissa: http://jmg.gu.se/digitalAssets/1370/1370309_journalist-2011-journalistboken-kap-13.pdf

BBC (2012): Sweden's rape rate under the spotlight, 14.9.2012. Saatavissa: <http://www.bbc.com/news/magazine-19592372>

Bergmark, Rebecca (2015): Nya "super-rutor" ska skydda polisen från stenar. SVT:n alueuutiset 21.1.2015. Saatavissa: <http://www.svt.se/nyheter/regionalt/abc/nya-super-rutor-ska-skydda-polisen-fran-stenkastande-gang>

Bergström, Andreas & Wassén, Stina (2014): Utan invandring avfolkas Sverige. En studie om kommunernas demografiska utmaning. Ajatuspaja Fores. Saatavissa: <http://fores.se/wp-content/uploads/2014/09/Utana-invandring-avfolkas-Sverige1.pdf>

Borjas, George J. (1999): Immigration. The National Bureau of Economic Research 1999. Saatavissa: <http://www.nber.org/reporter/fall99/borjas.html>

Bornhäll, Anders & Westerberg, Hans (2009): Köyhysloukku iskee jälleen: Somalit syrjäytyneinä Ruotsissa (Fattigdomsfällan slår igen: Somalier i utanförskap i Sverige). Ajatushautomo Timbro 11.12.2009. Saatavissa: <http://www.timbro.se/bokhandel/pdf/9175667430.pdf>

Brottsförebyggande rådet – Brå (2005): Brottslighet bland personer födda i Sverige och utlandet. Brå-rapport 2005:17. Saatavissa: http://www.bra.se/download/18.cba82f-7130f475a2f1800012697/2005_17_brottslighet_bland_personer_fodda_sverige_och_utlandet.pdf

Brottsförebyggande rådet – Brå (2014): Våldtäkt och sexualbrått. Kansallinen rikosentorjuntaneuvosto.

Byström, Max (2014): 16 000 fler asylsökande 2015. SvD Nyheter 4.11.2014. Saatavissa: http://www.svd.se/nyheter/inrikes/16-000-fler-asylsokande-2015_4069679.svd

Caldwell, Christopher (2006): Islam on the Outskirts of the Welfare State. The New York Times 5.2.2006. Saatavissa: http://www.nytimes.com/2006/02/05/magazine/05muslims.html?_r=3&pagewanted=1&oref=slogin&oref=slogin

Ekberg, Jan (1999): Immigration and the public sector: Income effects for the native population in Sweden. Centre of Labour Market Policy Research. Växjöns yliopisto. Journal of Population Economics.

Ekelund, Martin (2007): Nya våldsamheter skakar Rosengård. Aftonbladet 17.4.2007. Saatavissa: <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article10926147.ab>

Forslind, Elisabet (2015): 38 000 kvinnor och flickor i Sverige kan vara könsstympade. Vårdfokus 15.1.2015. Saatavissa: <https://www.vardforbundet.se/Vardfokus/Webbnyheter/2015/Januari/38-000-kvinnor-och-flickor-i-Sverige-kan-vara-omskurna/>

Göteborgs-Posten (2007): Somaliska fäder överger sina barn. Göteborgs-Posten 26.10.2007. Saatavissa: <http://www.gp.se/nyheter/goteborg/1.99598-somaliska-fader-overger-sina-barn>

Hara, Jyrki (2015): "Ruotsiin otettavien pakolaisten määrästä on alettava keskustella". Yle Uutiset 30.1.2015. Saatavissa: <http://yle.fi/uutiset/ruotsiin-otettavien-pakolaisten-maaras-ta-on-alettava-keskustella/7766006>

Hedegaard, Lars (2012): Muslim population in Sweden and Denmark doubled in 14 years. The Dispatch International.

Jakobson, Hanna (2015): Ta M tillbaka till toppen. Expressen 25.1.2015. Saatavissa: <http://www.expressen.se/nyheter/luppdraget-ta-m-tillbaka-till-toppen/>

Journalistförbundet (2014): Människors lika värde förs in i stadgarna. Journalistförbundet 21.10.2014. Saatavissa: <https://www.sjf.se/nyheter/201410/manniskors-lika-varde-fors-in-i-stadgarna>

Iltalehti (2015a): Ruotsin työvoimavirasto yritti värvätä taistelijoita Isisille, Iltalehti 23.2.2015. Saatavissa: <http://www.iltasanomat.fi/ulkomaat/art-1424687868458.html>

Iltalehti (2015b): Oppilaiden väkivalta ja uhkailut olivat liikaa - yläaste suljettiin Ruotsissa. Iltalehti 2.3.2015. Saatavissa: http://iltalehti.fi/ulkomaat/2015030219286881_ul.shtml

Kaleva (2004) Kunniaväkivalta yleistä Ruotsissa, 4.3.2004. Saatavissa: <http://www.kaleva.fi/uutiset/ulkomaat/kunniavakivalta-yleista-ruotsissa/362822/>

Kolstad, Arnulf (2013): Opprør i Sverige. Norjan yleisradio (Norsk rikskringkasting AS) 27.5.2013. Saatavissa: <http://www.nrk.no/ytring/oppror-i-sverige-1.11046899>

Krey, Jens (2014): Ambulansfack vill ha militärutrustning. Dagens Medicin 11.11.2014. Saatavissa: <http://www.dagensmedicin.se/artiklar/2014/11/11/ambulansfack-vill-ha-militarutrustning/>

Lagerwall, Katarina (2014): Budfirman Schenker stoppar leveranser till Rinkeby. Dagens Nyheter 12.9.2014. Saatavissa: <http://www.dn.se/nyheter/sverige/budfirman-schenker-stoppar-leveranser-till-rinkeby/>

Lidegaard, Bo (2003): The operation against the Danish Jews in October 1943. Tanskan juutalaismuseo.

Lundh, Christer & Ohlsson, Rolf (1999): Från arbetskraftsimport till flyktinginvandring.

Nasjonalt Kunnskapscenter om vold og traumatisk stress (NKVTS, 2014). Justis- og beredskapsdepartementet.

Neuding, Paulina (2012): Sweden's "Damn Jew" Problem. TabletMag. Saatavissa: <http://tabletmag.com/jewish-news-and-politics/96146/swedens-damn-jew-problem>

Neuding, Paulina (2014): "Delar av borgerligheten missförstår marknadsekonomi". Neo 3/2014. Saatavissa: <http://magasinetneo.se/artiklar/delar-av-borgerligheten-missforstar-marknadsekonomi/>

Oksanen, Kimmo (2015): Juutalaisten turvattomuus lisääntyy myös Suomessa - "Suomi ei ole lintukoto". Helsingin Sanomat 24.1.2015. Saatavissa: <http://www.hs.fi/kaupunki/a1421993978739>

Pew Research Center (2011): The Future of the Global Muslim Population. Saatavissa: <http://www.pewforum.org/2011/01/27/future-of-the-global-muslim-population-regional-europe/>

Runol, Martin (2014): Efter fjärde rånet säljer han butiken. Sydsvenskan 24.9.2014. Saatavissa: <http://www.sydsvenskan.se/malmo/efter-fjarde-ranet-saljer-han-butiken/>

Snyder, Donald (2010): For Jews, Swedish City Is a "Place to Move Away From". Forward 7.7.2010. Saatavissa: <http://forward.com/articles/129233/for-jews-swedish-city-is-a-place-to-move-away-f/?>

Rikskriminalpolisens (2014): En nationell översikt av kriminella nätverk med påverkan i lokalsamhället. Underrättelsesektionen lokakuu 2014. Saatavissa: <https://polisen.se/Aktuellt/Rapporter-och-publikationer/Rapporter/Publicerat---Nationellt/Ovriga-rapporterutredningar/Kriminella-natverk-med-stor-paverkan-i-lokalsamhallet/>

Ruotsin elinkeinoministeriö, Regeringskansliet, Näringsdepartementet (2011): Sveriges företagande och konkurrenskraft – Internationell benchmarking. Saatavissa: <http://www.forskasverige.se/wp-content/uploads/Sveriges-Foretagande-Och-Konkurrenskraft.pdf>

Ruotsin hallituksen kanslia (2014a): Maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikka. Oikeusministeriö 10.10.2014. Saatavissa: <http://www.government.se/sb/d/3083>

Ruotsin hallituksen kanslia (2014b): Maahanmuuttopolitiikan faktatiedot. Oikeusministeriö lokakuu 2014. Saatavissa: <http://www.government.se/content/1/c6/24/55/96/1acc82b1.pdf>

Ruotsin Maahanmuuttovirasto (2015): Turvapaikanhakijoiden määrä 2014.

Ruotsin Tilastokeskus, Statistiska centralbyrå, SCB (2013a): Väestötilastot 1960-2013.

Ruotsin Tilastokeskus, Statistiska centralbyrå, SCB (2013b): Information om utbildning och arbetsmarknad. Saatavissa: http://www.scb.se/statistik/_publikationer/UFO516_2012135_BR_AM78BR1301.pdf

Ruotsin Tilastokeskus, Statistik centralbyrå, Folkmängd (2014): Största folkökningen någonsin Saatavissa: http://www.scb.se/sv/_Hitta-statistik/Statistik-efter-amne/Befolkning/Befolknings-sammansattning/Befolkningsstatistik/25788/25795/Behallare-for-Press/385509/

Sanandaji, Tino (2014a): Demography for Dummies. Saatavissa: <http://www.tino.us/2014/12/demography-for-dummies/>

Sanandaji, Tino (2014b): Sorgebarnet Malmö. Realtid 9.9.2014. Saatavissa: http://www.realtid.se/ArticlePages/201409/09/20140909140345_Realtid890/20140909140345_Realtid890.dbp.asp

Sanandaji, Tino (2014c): Invandring löser inte glesbygdens problem. Realtid 25.11.2014. Saatavissa: http://www.realtid.se/ArticlePages/201411/25/20141125100826_Realtid953/20141125100826_Realtid953.dbp.asp

Schlytter, Astrid & Högdin, Sara & Ghadimi, Mariet & Backlund, Åsa & Rexvid, Devin (2009): Oskuld och heder. En undersökning av flickor och pojkar som lever under hedersrelaterad kontroll i Stockholm stad – omfattning och karaktär. Tukholman yliopisto 2009. Saatavissa: http://moderaterna.net/files/2009/04/sammanfattning_astrid-schlytter.pdf

Statistik om Stockholm (2013): Facts and Figures. Saatavissa: http://www.statistikomstockholm.se/attachments/article/21/facts%20and%20figures%202013_webb.pdf

The Australian (2013): Sweden riots revive immigration debate. The Australian 23.5.2013. Saatavissa: <http://www.theaustralian.com.au/news/world/sweden-riots-revive-immigration-debate/story-e6frg6so-1226648963077>

The Economist (2013): Sweden's Riots. A Blazing Surprise. The Economist 1.6.2013. Saatavissa: <http://www.economist.com/news/europe/21578725-scandinavian-idyll-disrupted-arson-and-unrest-blazing-surprise>

The Guardian (2013): Swedish riots rage for fourth night. The Guardian 23.5.2013. Saatavissa: <http://www.theguardian.com/world/2013/may/23/swedish-riots-stockholm>

The Local (2014): Fears up to 300 Swedes fighting for ISIS. The Local 23.11.2014. Saatavissa: <http://www.thelocal.se/20141123/up-to-300-swedes-with-islamic-state-report>

The Local (2015): One in three fear terror attack in Sweden. The Local 23.1.2015. Saatavissa: <http://www.thelocal.se/20150123/one-in-three-swedes-fear-terror-attack>

Tullberg, Jan (2014): Låsningen och en analys av svensk invandringspolitik. Lykeion.

Uusi Suomi (2012): Raiskaukset Suomessa – Ulkomaalaisten osuus pistää silmään, 14.2.2012 Saatavissa: <http://www.uusisuomi.fi/kotimaa/120909-raiskaukset-suomessa-%E2%80%93-%E2%80%9Dulkomaalaisten-osuus-pistaa-silmaan%E2%80%9D>

Wiman, Erik (2015): Redo att dö – för IS sak. Aftonbladet 21.1.2015. Saatavissa: <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article20190140.ab>

Ynetnews (2015): Swedish reporter dons kippa and encounters Anti-Semitic abuse. Saatavissa: <http://www.ynetnews.com/articles/0,7340,L-4618568,00.html>

Åkesson, Petra (2006): Vi krigar mot svenskarna. Unga rånare om hur och varför de begår brott. Lundin yliopisto. Saatavissa: http://www.reaktion.nu/PDF/VI__0011.PDF